

2026
2027

T'ho IMAGI NES?

Lema
2026/2027
INFANTIL/PRIMER
CICLE D'EDUCACIÓ
PRIMÀRIA

SETEMBRE: T'imagines... tot el que podria ser? Tot per endavant, un full en blanc.

T'imagines que tot el que penses, tot el que somies, es pugui aconseguir? Doncs el mes de setembre ens ofereix aquesta oportunitat. Setembre és una porta que se'ns obre per descobrir tot el que hi ha dins. És com un full en blanc, el qual podem fer servir com vulguem: deixar volar la nostra imaginació i dibuixar una obra d'art, escriure el que sentim, fer un avió de paper o qualsevol cosa que ens vingui al cap. És que el setembre ens regala la possibilitat d'agafar la nostra motxilla buida i omplir-la cada dia de vida i de totes aquestes coses amb les quals aquest curs somiem i Déu ha sembrat en nosaltres. T'imagines tot el que pot ser... si posem il·lusió i amor en aquest camí que comencem cada dia?

7 setembre

"Cada setembre, Déu ens regala un nou començament: una motxilla buida que podem omplir de somnis, somriures i ganes de créixer."

Recurs 1

Jesús,
posa en el meu cor amor per ajudar,
paciència per escoltar
i alegria per compartir.
Que la nostra classe sigui llum per als altres.
Amén.

Recurs 2

La motxilla dels somnis

Aquesta és la nostra motxilla del curs. Està buida, però Déu vol que l'omplim amb coses boniques.

Aneu traient els objectes i expliqueu-los:

- El cor → "Per estimar molt els altres."
- El llapis → "Per aprendre coses noves."
- La creu → "Per recordar que Jesús camina amb nosaltres."
- La goma → "Per perdonar i tornar a començar."

Jesús,
ajuda'm a omplir la meva motxilla
amb amor, alegria i ganes d'aprendre.
Que mai no falti la teva companyia.
Amén.

Recurs 3

Conte: Animem-nos a llegir aquest conte (també el pot llegir el docent).

En un petit poble vivia un pastor que es deia Samuel. Cada matí, anava al camp amb el seu ramat d'ovelles. En tenia cura assegurant-se que tinguessin aigua fresca, pastura verda i un lloc segur per descansar. En Samuel coneixia cada ovella pel seu nom, i elles el seguien amb confiança.

Una tarda, en Samuel es va adonar que hi faltava una ovella. Era la Blanca, la més petita del ramat i la més entremaliada. Havia sortit corrent cap al bosc i no trobava el camí de tornada. En Samuel va deixar la resta de les ovelles i, sense dubtar-ho, va agafar el seu bastó i va sortir a buscar la Blanca. Va caminar entre els arbres, va creuar un riu i va pujar turons, cridant-la: "Blanca! Blanca! On ets?". Tot i que estava cansat i es començava a fer fosc, sabia que la Blanca el necessitava.

Finalment, en Samuel va sentir un beee feble entre els arbustos. Va córrer cap al so i va trobar la Blanca atrapada entre unes branques. Amb compte, la va alliberar i se la va carregar a les espatlles. Quan en Samuel va tornar al poble, els veïns li van preguntar per què s'havia arriscat tant per una sola ovella. Ell va respondre: "Cada ovella és important per a mi. Si se'n perd una, faré el que calgui per portar-la a casa".

Aquella nit, en Samuel va pensar que l'amor de Déu s'assemblava a l'amor d'un bon pastor. "Déu no ens abandona mai. Si ens allunyem o ens perdem, Ell sempre ens busca amb paciència i ens porta de tornada al seu amor". I així, la Blanca va aprendre a confiar amb en Samuel, i els nens del poble van aprendre que, de la mateixa manera que un pastor té cura de les seves ovelles, Déu sempre ens cuida amb un amor infinit.

Recurs 4

Jesús és un amic

- Demaneu als infants que seguïn còmodament i tanquin els ulls.
- Digueu-los amb veu suau: "Imagina que Jesús ve i et fa una abraçada molt forta. Et diu: 'Soc amb tu sempre'. Què li diries tu?"
- Deixeu-los uns segons de silenci perquè pensin.
- Acabeu junts dient: "Gràcies, Jesús, per estimar-me tant. Vull que m'acompanyis cada dia."

14 setembre

"Atreveix-te a imaginar l'impossible perquè, quan confies en Déu, els teus somnis es transformen en camins que et porten més lluny del que pensaves."

Recurs 1

Cançó: Escoltem aquesta cançó (també es pot ballar).

https://www.youtube.com/watch?v=NbIVOQRs-Vs&list=RDNbIVOQRs-Vs&start_radio=1

*"Saber que se puede, querer que se pueda,
quitarse los miedos, sacarlos afuera..."*

Reflexió:

Déu camina amb nosaltres i ens dona força per intentar coses noves.

Recurs 2

Vídeo: Un conte sobre com una llavor creix i canvia amb les estacions, ensenyant el cicle de la vida de les plantes i valors de la cura i el respecte.

La llavor

<https://www.youtube.com/watch?v=QFJUIHOC-uY>

Recurs 3

Conte: "Cada dia és una porta que s'obre per viure coses noves amb Jesús."

Hi havia una vegada un nen que es deia Leo i que va trobar una porta de colors al pati de l'escola.

—Què hi deu haver a darrere? —es va preguntar.

En obrir-la, va veure un jardí ple de rialles, abraçades i jocs.

Una veu suau li va dir:

—Cada matí obres una porta igual, Leo. És el nou dia que Déu et regala.

—I què he de fer? —va preguntar ell.

—Camina amb alegria, comparteix i aprèn. Tota la resta s'anirà omplint de color.

Pregunta: Cada dia és com obrir una porta. Com vols creuar-la avui: amb alegria, amb afecte, amb ganes d'aprendre?

21 setembre

"No caminem sols: cada pas compartit, cada gest d'amor, fa d'aquest curs una aventura on Déu camina amb nosaltres."

Recurs 1

Gràcies per aquest nou dia

Senyor Jesús,
gràcies per aquest nou dia que em regales.
Gràcies per l'escola, els amics i la família.
Ajuda'm a tenir el cor obert,
a aprendre coses noves,
a estimar molt i a no donar-me per vençut.
Avui vull omplir la meva motxilla
de somriures, esforç i alegria.
Acompanya'm, Jesús,
en aquest camí que comença.
Amén.

Recurs 2

Conte: Una història sobre com, amb esforç i perseverança, fins i tot els més lents poden assolir els seus objectius amb l'ajuda i el suport dels amics.

<https://www.youtube.com/watch?v=8TAGVUYJwIo>

Recurs 3

Oració: "Quan somriem, sembla que el dia s'omple de llum. El somriure també pot ser un regal que donem als altres."

Oració

Jesús, gràcies per aquest nou dia.
Vull que el meu somriure sigui una llum per als meus amics.
Que, on hi hagi tristesa, jo hi posi alegria,
i, on hi hagi enuig, jo hi posi pau.
Amén.

Gest:

Tots es miren i es regalen un somriure abans de començar la jornada.

28 setembre

"Dia a dia, omplim el nostre full en blanc amb petites obres d'amor. Al final, veurem que Déu ha pintat amb nosaltres una història plena de vida."

Recurs 1

"Cada dia Déu em convida a dibuixar alguna cosa bonica."

Cada dia podem *dibuixar* amb les nostres accions alguna cosa que faci feliços als altres: un somriure, una paraula amable, una ajuda.

Gest:

Cada infant dibuixa en un full alguna cosa bonica que hagi fet o vulgui fer avui.

Recurs 2

"Cada matí és una nova oportunitat per triar com volem viure el dia."

La pregunta "què faràs avui?" ens convida a pensar abans de començar el dia: somriuré més?, ajudaré algú?, aprendré alguna cosa nova?

"Déu ens regala el dia com un llenç en blanc i; amb les nostres accions, paraules i gestos, anem dibuixant en ell un trosset d'amor."

Recurs 3

Oració: Llegim tots junts aquesta oració:

Jesús,
gràcies per aquest nou dia.
Ajuda'm a pensar coses bones,
a parlar amb afecte
i a omplir el meu cor d'amor.
Acompanya'm a l'escola,
amb els meus amics i la meva família,
perquè avui pugui fer el bé
i portar la teva llum als altres.

Reflexió: El docent acaba amb aquesta reflexió: "Quan fem una bona acció, per petita que sigui, podem millorar el dia d'algú i fer que esdevingui molt més bonic."

OCTUBRE: T'imagines... que ningú caminés sol?

La teva presència i la teva vida marquen la diferència. Les accions de cada dia, fins i tot les més senzilles, poden il·luminar la vida d'algú. No et menystinguis. I és que pots ser l'esperança per als altres. Allà on hi hagi desesperança, pots ser la llum per a aquells que busquen un camí per tirar endavant. Perquè tu, amb el teu exemple de vida, ets el camí per a qui es troba sol. Déu t'ha somiat com a Vida per als altres. No ets cap casualitat. Et va crear amb una missió. Ser la Llum del món. Ser-ne un instrument. Ets les mans de Déu al món.

5 octubre

"Déu ens va fer per caminar junts. Quan comparteixes un somriure, fas que ningú se senti sol."

Recurs 1

La petita llum d'en Leo

En Leo és un nen que un dia descobreix que porta una llanterna a la motxilla, però s'adona que la llanterna no té piles. En Leo pensa que allò no serveix de res. Llavors, troba una amiga que ha perdut una medalla i està trista. En Leo encén la llanterna amb unes piles que tenia de reserva i li diu a la seva amiga:

—Mira, encara que jo només tingui una llanterna petiteta, amb mi la medalla torna a veure. T'acompanyo, no estàs sola.

L'amiga somriu i en Leo aprèn que la seva llanterna —el seu gest, la seva presència— és important.

Reflexió: Jo també vull ser llanterna per a algú.

- Què va fer en Leo?
- Per què el seu gest és important encara que la llanterna sigui petita?

Recurs 2

Vídeo: Una història inspiradora sobre el renéixer de l'esperança en un jardí ple de significat.

El jardí de l'Esperança

https://www.youtube.com/watch?v=_ytXguiNc3k

Recurs 3

Imatges: Projectem aquestes imatges i fem una petita reflexió sobre la importància d'estar al costat de les persones.

12 octubre

"Les teves mans poden ajudar. Les teves paraules poden animar. La teva llum pot alegrar el dia d'algú."

Recurs 1

La llum interior

Jesús, gràcies per aquest nou dia.
Ajuda'm a veure que puc fer bones accions,
encara que siguin petites.
Cada somriure, cada paraula amable,
cada ajuda a un amic pot fer que algú se senti feliç
i acompanyat.
Amén.

Pregunta: Quina bona acció, per petita que sigui, puc fer perquè algú se senti feliç?

Recurs 2

- Caminar junts i ajudar els altres és quelcom senzill.
- Qui em fa somriure? Amb qui gaudeixo? Amb quina persona m'ho passo bé?

Reflexió: Posem en valor que cada somriure té la seva importància.

Gest (opcional): L'alumnat dibuixa o pinta un somriure.

Recurs 3

El mural de les mans

1. Cada nen dibuixa la seva mà en un paper.
2. Es poden enganxar totes juntes formant una gran cadena amb el títol: Ningú camina sol.
3. Llegim aquest text:

Avui donem gràcies perquè no caminem sols.
Quan anem junts, el camí és més bonic i segur.
Tenir algú al nostre costat —un amic, un germà, un company—
ens ajuda a somriure, a aprendre i a ser valents.
Com Maria i com Jesús, volem caminar sempre acompanyats,
Tenint cura els uns dels altres i portant alegria allà on anem.
Que avui puguem ser bons amics i mai deixar ningú sol.

Recurs 4

Oració: Llegim aquesta petita oració (tota la classe junta o només el docent).

Jesús, gràcies pels meus amics.
Que mai no faltin els meus somriures,
perquè ningú estigui sol.
Amén.

Gest: Qui vulgui que faci una abraçada a un amic.

19 octubre

"Ser amic és deixar que els altres caminin amb tu, encara que el camí sigui difícil."

Recurs 1

Conte: Llegim aquest conte:

Hi havia una vegada una estrelleta molt petita que es deia Lia.

La Lia pensava que no brillava tant com altres estrelles.

—La meva llum és molt petita... —deia.

Una nit, va veure una altra estrella plorant.

—M'he perdut —va dir l'estrella—. No sé com tornar a casa.

La Lia va dubtar: "... i si la meva llum no és suficient?"

Però va respirar profundament, es va acostar a l'altra estrella i li va dir:

—Pots caminar amb mi. Jo t'acompanyo.

I va passar una cosa meravellosa: la llum de la Lia va començar a créixer.

Com més il·luminava l'estrella perduda, més brillava ella també.

En arribar a casa, l'estrella va abraçar la Lia.

—Gràcies per ser la meva llum.

Des d'aleshores, la Lia va comprendre que no importa si la teva llum és petita... quan il·lumines els altres, sempre creix.

Reflexió: Amb aquest conte, ens adonem que nosaltres també ens beneficiem quan som la llum per als altres: quan il·luminem, també creixem.

Recurs 2

La meva mà il·lumina

Instrucciones:

1. Traçar la mà de l'infant en una cartolina groga.
2. A l'interior, enganxar aquesta frase (ja feta): "La meva mà il·lumina quan... (comparteix, ajudo, abraço, acompaño)."
3. Decorar amb puntets blancs com si fossin espurnes de llum.
4. Frase per acompanyar el mural: *Les teves mans fan que el món brilli.*

Recurs 3

Oració

Jesús, tu vols que ningú camini sol.
Fes que avui les meves mans ajudin,
que els meus ulls mirin amb afecte
i les meves paraules donin alegria.
Vull ser la llum per als meus amics,
com tu ets la llum per mi.
Amén.

26 octubre

"Cada cosa bona que fas mostra l'amor de Déu. Tu pots ser la seva llum al món!"

Recurs 1

Observem la foto i responem a les preguntes:

Preguntes:

- Què hi veus?
- Per què es donen la mà?
- Què passaria si un es deixés anar de la mà?

Recurs 2

Frases que poden pintar entre tots per penjar-les a l'aula.

- Un somriure és llum
- Ajudar il·lumina
- La teva presència fa que ningú camini sol
- Déu t'ha creat per brillar

Gest: A més de pintar-les junts, podem escriure-les, comentar-les i col·locar-les per la classe perquè ens acompanyin.

Recurs 3

Encenem el nostre cor

Primer, farem un gest molt senzill:

- **Ens toquem el cap i diem:** "Senyor, il·lumina'm el pensament..." (Així demanem pensar coses bones.)
- **Ens toquem la boca i diem:** "Il·lumina les meves paraules..." (Així demanem parlar amb afecte.)
- **Ens toquem el cor i diem:** "Il·lumina'm el cor..." (Així demanem estimar i ajudar més.)

Gest: ens toquem el cap, la boca i el pit.

Oració:

Senyor,
il·lumina'm el pensament...
Il·lumina les meves paraules...
Il·lumina'm el cor...
per ser la llum, avui.

Pregunta: Quina d'aquestes tres parts —el cap, la boca o el cor— triaries ?

NOVEMBRE: T'imagines... que tothom tingués veu?

La teva veu és l'instrument que fas servir per expressar els sentiments, les emocions, les vivències, les alegries i les preocupacions. T'imagines no poder parlar? O que, encara que ho fessis, ningú escoltés allò que dius? Aquest mes imaginem una veu que s'escolti sense por, que porti sense que la silenciïn, que dialogui sense que l'ignorin. Una veu que construeixi ponts, que sumi mirades diferents i que ens recordi que la diversitat no divideix, sinó que enriqueix. Imaginar un món on cada persona es pugui expressar amb llibertat i dignitat és fer el primer pas cap a una societat més justa i humana. Siguem la veu d'aquells que no en tenen.

Quan ningú t'escolta, no callis. Persisteix. Crida! Tens molt a dir.

2 novembre

"T'imagines una setmana en què cadascun de nosaltres s'esforci per viure amb alegria, respectant els altres i compartint petits gestos de bondat que transformen la nostra escola en un lloc ple de pau i amor?"

Recurs 1:

Oració: El docent llegeix en veu alta aquesta oració. Si vol, la pot acompanyar amb gestos mentre llegeix.

Llavor de pau

Senyor Jesús, avui vull ser una llavor d'amor que sembri esperança on hi hagi tristesa.

T'imagines, Senyor, si cada gest nostre fos un reflex de la teva bondat?

Ensenya'm a somriure fins i tot quan el dia es torna gris,

a estendre la mà sense esperar res a canvi,

a compartir amb els amics i amb tothom que trobi pel camí.

Que cada paraula que digui sigui un pont de pau,

que les accions facin florir l'alegria als cors,

i que en cada mirada es reflecteixi el teu amor infinit.

T'imagines, Senyor, un món on tots sembrem amor?

Ajuda'm a fer-lo realitat començant avui. Començant per mi.

Amén.

Recurs 2:

Vídeo: L'amor de Déu és com un cercle: mai s'acaba.

<https://www.youtube.com/watch?v=4Hvf5bFFf6A>

Activitat: Formeu un cercle i repetiu "L'amor de Déu no té fi."

Recurs 3:

Leemos este CUENTO y atentos que después tendremos unas preguntas para dialogar y enriquecer nuestra Oración:

Hi havia una vegada un nen que es deia Mateu i que tenia un cor molt especial. No era un cor com els altres... el d'en Mateu semblava un petit jardí.

Cada vegada que deia alguna cosa bonica —com un "gràcies", un "t'estimo" o un "bon dia"—, li naixia una flor de colors al cor. Però, quan s'enfadava, cridava o deia alguna cosa que feia mal als altres, sortia una espina que punxava i li entristia el jardí. Un dia, en Mateu es va adonar que tenia el cor ple d'unes quantes flors boniques, però també de moltes espines. Aleshores, va decidir parlar amb Jesús. Amb veu suau li va dir:

—Jesús, vull tenir un jardí bonic, però no sé com fer-ho.

Jesús li va somriure i li va respondre:

—Mateu, cada paraula i cada gest que fas són llavors. Si sembres amor, naixeran flors; si sembres enuig o tristesa, creixeran espines. Cuida bé el teu jardí, perquè d'allà sortirà la bellesa del teu cor.

Des d'aquell dia, en Mateu va començar a tenir cura de cada paraula que deia i de cada acció que feia. Quan algú queia, corria a ajudar-lo; quan veia algú trist, li regalava un somriure i, a poc a poc, el jardí se li va omplir de flors tan boniques que tothom volia ser a prop seu... perquè el cor li feia olor d'amor, de perdó i d'alegria.

Preguntes sobre el conte:

- Si el teu cor fos un jardí, quines flors tindria?
- Quines coses boniques pots dir perquè et surtin flors al cor?
- Si les teves paraules fossin llavors, quin tipus de flors t'agradaria plantar?
- Què passa quan diem coses lletges o ens enfadem molt?
- T'imagines que tothom parlés amb amor? Com creus que seria el món?
- Què pots fer per tenir cura del jardí del teu cor?
- Si Jesús veiés el teu jardí, què creus que li agradaria veure-hi?

Recurs 4:

Oració: Tanquem els ulls i disposem-nos a pregar'

T'imagines...

Senyor Jesús,

t'imagines que tots els cors del món fossin com jardins plens d'amor

on cada bona paraula fes néixer una flor,

i cada gest amable fes brillar el sol?

Ensenya'm, Jesús, a sembrar llavors d'afecte on hi hagi tristesa,

a regalar somriures a qui se sent sol,

i a perdonar com Tu em perdones cada dia.

T'imagines, Senyor, un món on ningú es baralli?

On tots compartim, ens ajudem i ens abracem amb alegria?

Fes-me comprendre que cada cosa que dic o faig pot canviar el meu jardí

i també el dels altres.

Vull que el meu cor sigui terra bona,

on floreixin la pau, l'amistat i l'esperança.

T'imagines, Jesús, que tothom cuidés el seu cor amb amor?

Que bonic seria el món!

Ajuda'm a començar avui, semblant amb les paraules,

regant amb les accions,

i deixant que creixi cada dia més el teu amor dins meu.

Amén.

Recurs 5:

Conte: Llegim junts aquest conte:

Hi havia una vegada una nena que es deia Llúcia. Era alegre, curiosa i li encantava dibuixar. Un dia, la seva àvia li va regalar un llapis molt bonic: era daurat, tenia una estrelleta a la pun-

ta i brillava amb la llum del sol. —És un llapis màgic —li va dir l'àvia, somrient. La Llúcia es va sorprendre: —De debò que és màgic, àvia?

—Sí, però no pinta com els altres. Aquest llapis només dibuixa coses bones. La Llúcia no ho va entendre gaire bé, però estava emocionada.

L'endemà, va portar el llapis a l'escola. Durant l'esbarjo, va veure que al seu amic Mateu li havia caigut el berenar a terra. La Llúcia va córrer i el va ajudar a recollir-lo. En aquell moment, el llapis va començar a brillar amb una llum suau i daurada.

Preguntes per fer al l'alumnat en aquest punt de la lectura:

- Què creus que va passar amb el llapis quan Llúcia va ajudar en Mateu?
- Quines coses bones podríem fer nosaltres a l'esbarjo?

Més tard, quan va tornar a casa, la Llúcia es va enfadar amb el seu germà petit perquè li havia desendreçat els colors. Va cridar una mica i el llapis va deixar de brillar. La Llúcia es va posar trista.

—Per què ja no brilles? —li va preguntar al llapis. Però el llapis no va dir res. Aquella nit, abans d'anar a dormir, la Llúcia va pensar en tot el que havia passat. —Quan he ajudat en Mateu, has brillat... però quan m'he enfadat, t'has apagat —va xiuxiuejar—. Potser no ets tu el màgic... potser la màgia és dins meu.

L'endemà al matí, la Llúcia va decidir intentar-ho una altra vegada. Va abraçar el seu germà i li va dir: —Perdona per haver-te cridat. I en aquell moment, el llapis va tornar a brillar més que mai!

La Llúcia va somriure. Havia après una cosa molt important: la màgia no és al llapis... la màgia és dins del cor i, quan estimem com Jesús, fem que el món també brilli.

Preguntas para los niños:

- Per què creus que el llapis brillava?
- Quines coses podem fer nosaltres perquè el nostre cor brilli?
- Què va fer la Llúcia quan es va adonar del seu error?
- Com podem estimar com Jesús?

9 novembre

"T'imagines el que podríem aconseguir si cada dia poséssim el cor en ajudar als altres, aprenéssim amb entusiasme i féssim de cada acció una oportunitat per créixer com a comunitat marista plena de fe i esperança?"

Recurs 1:

Oració: Llegiu aquesta oració amb una mica de música instrumental tranquil·la de fons. Si teniu una pantalla digital, projecteu-hi una imatge de Jesús. Si no en teniu, podeu posar una imatge o un quadre davant de la pissarra.

Jesús,
t'imagines un món on tothom s'estimi com Tu ens estimes?
On ningú no estigui sol, i cada cor brilli amb amor i alegria?
Gràcies pels meus amics, per la família,
pels mestres i per totes les persones que m'ensenyen a ser millor cada dia.
Ajuda'm a mirar amb els teus ulls,
a escoltar amb el teu cor, i a tenir unes mans que ajudin i abracin.
Ensenya'm a sembrar somriures on hi hagi tristesa,
a compartir quan els altres no tenen, i a perdonar encara que em costi.

Que la meua vida sigui un petit reflex del teu amor,
i que amb la meua alegria faci més bonic el món.
Jesús,
vull imaginar un món ple de llum amb tu,
on cada bon gest sigui una espurna del teu amor.
Fes que no em cansi mai de fer el bé i que en tot moment recordi:
la veritable màgia està en estimar com Tu!
Amén.

Recurs 2:

Conte: Llegiu aquest conte.

El somriure que va tornar

Un dia, el petit Andreu es va adonar que li faltava alguna cosa... Havia perdut el seu somriure!
Va buscar per tot arreu: a la motxilla, a l'estoig, sota la taula de l'escola, fins i tot al pati...
però res.

(Dirigiu-vos a l'alumnat) *Busqueu a les vostres motxilles i a les vostres butxaques. Teniu el somriure de l'Andreu? No el teniu? Vaja! Seguim buscant-lo, doncs...*

El seu somriure no apareixia enlloc.

—On t'has ficat, somriure? —deia preocupat.

Un dia, al seu amic Pau li van caure tots els llapis a terra.

L'Andreu va córrer de seguida per ajudar a recollir-los. I just en aquell moment va succeir alguna cosa màgica! Va sentir un pessigolleig a la cara i, sense adonar-se'n, el seu somriure va tornar!

Aleshores va comprendre una cosa molt important: el seu somriure no estava amagat enlloc... estava dins del seu cor i apareixia quan feia coses bones pels altres.

Des d'aquell dia, l'Andreu va decidir regalar somriures cada dia: quan compartia els colors, quan feia una abraçada a algú o quan deia "gràcies" o "t'ajudo". Així va descobrir que, com més ajudava, més somriures apareixien al seu voltant.

Preguntes sobre el conte:

- Què faries tu si un dia t'adones que has perdut el teu somriure?
- Quines coses t'ajuden a recuperar-lo quan estàs trist?
- Si veus un amic que està sol o trist, com podries fer-lo somriure?
- Quins gestos bons pots fer a casa o a l'escola per alegrar els altres?
- Com pots cuidar el teu somriure cada dia?
- Creus que Jesús somriu quan ajudem els altres?
- Aquesta setmana, quina petita acció podries fer per regalar un somriure a algú?

Recurs 3:

Vídeo: *Color Esperança: "Sempre hi ha esperança, fins i tot quan alguna cosa és difícil."*

<https://www.youtube.com/watch?v=2HayOxIAEWI>

Recurs 4:

Dinàmica:

Objectiu: Que els infants comprenguin que cadascun d'ells és un regal i que poden compartir amor i alegria amb el seu somriure.

Materials:

- Una caixa embolicada (pot ser acolorida o decorativa)
- Un mirall petit que càpiga dins de la caixa

Desenvolupament:

1. El docent presenta la caixa a l'alumnat i els diu:
—Mireu aquesta caixa... us imagineu què hi pot haver dins?
2. Es convida l'alumnat a dir en veu alta el que creuen que hi ha a la caixa. Poden inventar-se coses divertides o creatives.
3. Quan tothom ha participat, el docent obre la caixa i els mostra que dins hi ha un mirall. Explica als nens:
—El regal ets tu! Cadascun de vosaltres és un regal especial. Podeu regalar alegria i amor als altres amb el vostre somriure, les vostres paraules i les vostres abraçades.
4. Per reforçar l'activitat, es pot convidar cada infant a mirar-se en el mirall, somriure i dir alguna cosa bonica sobre si mateix.

Recurs 5 DRETS DE LA INFÀNCIA

Activitat: Tots som fills de Déu

Durada: 5-7 minuts

Desenvolupament:

1. El docent comença dient:
—Déu ens va crear a tots i ens estima molt. Cada nen i nena té drets perquè som **fills i filles de Déu**.
2. Es mencionen una sèrie de drets bàsics i es fa un gest per a cadascun:
 - **Tinc dret a jugar i ser feliç.** → Saltar o aplaudir
 - **Tinc dret que em cuidin i m'estimin.** → Mà al cor
 - **Tinc dret a aprendre i conèixer Déu.** → Aixecar les mans al cel
 - **Tinc dret a ser escoltat i respectat.** → Posar la mà a l'orella com si escoltessin
3. Mentre es mencionen, el docent pot afegir:
—Déu ens estima sempre i ens ajuda a tenir cura dels altres.
4. Tancament amb oració curta:

Senyor,
gràcies per cuidar-nos i donar-nos drets.
Ajuda'ns a respectar i estimar tots els nens i nenes.
Amén."

Reflexió final: Es conversa amb els infants sobre com el seu somriure i els seus gestos amables poden alegrar el dia dels altres, fent èmfasi en què cada persona té un valor únic i especial.

16 novembre

T'imagines com canviaria la nostra vida si cadascun de nosaltres, amb valentia i creativitat, busqués solucions, compartís idees, tingués cura de la natura i dels companys i visqués amb el compromís de ser la llum per als altres, com Jesús ens va ensenyar?

Recurs 1:

Vídeo: Com Maria vull ser

<https://www.youtube.com/watch?v=KYOV32aD4U>

"Vull viure amb un cor humil i confiar en Déu com ho va fer la Verge Maria."

Recurs 2:

Oració: Llegim aquesta oració.

Un món de somriures

Jesús, gràcies per tenir casa meva,
pels amics i el meu pa de cada dia.
Ajuda'm a donar amor sense parar,
i a somriure amb alegria.
Que les meves abraçades siguin regals,
Que les paraules que dic estiguin plenes de llum.
Que pugui fer feliços als altres,
com Tu ens ensenyes, Jesús.
Amén.

Recurs 3:

Dinàmica

Objectiu: Fomentar la imaginació i ensenyar que podem fer coses bones com Jesús.

Materials: Un espai perquè els nens siguin en rotllana.

Desenvolupament:

1. Els nens seuen en rotllana i el docent diu:

—T'imagines un món on tothom s'ajudi i somrigui?

2. Cada nen pot dir una idea ràpida sobre el que s'imagina, per exemple: "M'imagino un món on tothom juga junt" o "m'imagino un món on ningú plora."

3. Després d'escoltar a tothom, el docent comenta:

—Que bonic! Cadascun de vosaltres pot ajudar a fer que aquest món existeixi amb els seus gestos i el seu somriure. Com Jesús, podem fer del món un lloc feliç.

Variació divertida:

Demana als nens que s'aixequin i facin un gest representant la seva idea, com abraçar, saltar, o picar de mans, perquè sigui més participativa i visual.

Recurs 4:

Conte: Llegiu aquest conte.

Hi havia una vegada una nena que es deia Anna i a qui li encantava imaginar coses boniques.

Un dia va dir:

—T'imagines un món on tothom sigui amic?

—Jo sí! —va respondre el seu amic Leo.

—T'imagines un món on ningú no plori i tothom somrigui?

—Jo també! —va dir l'Anna.

Aleshores l'Anna i en Leo van decidir fer petits gestos perquè el seu món imaginat fos real: van fer abraçades, van compartir les seves joguines i van ajudar els seus companys a l'esbarjo. I a poc a poc, el seu món es va tornar més alegre i feliç.

L'Anna somreia i deia:

—T'ho imagines? Amb cada bona acció, el nostre món imaginat es fa real!

Preguntes sobre el conte:

- Què va imaginar l'Anna?
- Qui va ajudar l'Anna a imaginar un món bonic?
- Què van fer l'Anna i en Leo perquè el seu món fos més feliç?
- T'imagines tu un món on tothom sigui amic?
- Què pots fer tu perquè el teu món sigui un lloc més feliç?

Recurs 5:

Oració: Preguem junts amb aquesta petita oració.

Senyor,
de vegades m'enfado o em costa perdonar.
Ensenya'm a fer-ho amb el cor.
Que no em quedi amb la ràbia, sinó amb el teu amor.
Amén.

23 novembre

T'imagines com seria la nostra escola si cada dia ens esforcéssim per ser amables, escoltar amb atenció, ajudar sense esperar res a canvi i celebrar junts cada assoliment dels nostres companys?

Recurs 1:

Vídeo: Aquest conte explica la història d'una bruixa que vol agradar a tothom canviant la seva aparença, però aprèn que el més important és acceptar-se un mateix.

Guapa

https://youtu.be/zF9hclyg_Zs?si=xCeggodmJnQBstgw

Recurs 2:

Cançó:

Huracán

<https://www.youtube.com/watch?v=P2Kf8RxxuiA>

"De vegades el nostre cor es mou molt, com un huracà. Ens enfadem, ens espantem o estem tristos... però Déu està amb nosaltres fins i tot quan tot es mou."

Recurs 3:

Oració: Fem junts aquesta oració.

Jesús,
gràcies per aquest mes de novembre,
per la meva família, els meus amics i tot el que em dones.
T'imagines un món ple d'amor i alegria?
Ajuda'm a ser bo, a ajudar els qui ho necessiten
i a compartir somriures tots els dies.
Que les meves paraules i els meus gestos siguin regals,
i que cada dia pugui sembrar felicitat
com Tu ens vas ensenyar.
Amén.

Recurs 4:

Dinàmica: Imaginant un món amb Jesús

Objectiu:

Que els infants comprenguin que, seguint l'exemple de Jesús, poden fer el món més amable i feliç amb els seus gestos i accions.

Desenvolupament:

1. El docent comença dient:

—T'imagines un món on tothom faci el bé i s'ajudin, com ens va ensenyar Jesús?

2. Cada infant comparteix una idea curta de com seria aquest món, per exemple, "m'imagino un món on tothom cuida els altres" o "m'imagino un món on tothom resa i somriu."

3. El docent reflexiona amb ells:

—Que bonic! Cadascun de vosaltres pot ajudar que aquest món existeixi, fent el que Jesús ens va ensenyar: estimar els altres, compartir i somriure.

4. Per finalitzar, els infants poden posar les mans al cor i dir junts:

—Jesús, ajuda'm a fer el meu món més feliç amb amor i somriures.

Recurs 5:

Cançó: "Quan estem contents o quan alguna cosa ens preocupa, Jesús és amb nosaltres. Ell ens cuida, ens acompanya i ens dona esperança per seguir endavant cada dia."

https://youtu.be/nJ_DsUltWd0

DESEMBRE: T'imagines... que Déu naixés en tu?

T'imagines que el desembre no fos només fred i llums, sinó una oportunitat per afluixar el ritme? El desembre és més que un mes: és un llindar. Una porta que s'obre a allò que encara no veiem; un temps que no ens demana fer més, sinó ser més. T'imagines viure-ho així, com una preparació silenciosa? Que no siguin només regals i decoració, sinó cors que es preparen per a una trobada. Per a la Trobada. Cada espelma que encenem a l'Advent és una esperança que creix, una espera que es transforma en llum. T'imagines esperar realment Algú, i no només alguna cosa? Potser el sentit rau precisament aquí: no en el soroll, sinó en el xiuxiueig. No en la fita, sinó en el camí. T'imagines que aquest any fos diferent? Prepara't de debò, amb els ulls i el cor ben oberts.

30 novembre – 1 desembre

T'imagines una setmana en què tots ens preparem amb alegria i esperança per a l'arribada de Jesús, obrint el nostre cor, sent pacients i compartint amor amb els qui ens envolten, com Ell ens va ensenyar?

Recurs 1:

Conte: Aquesta història mostra com Elena es prepara per al Nadal durant l'Advent, aprenent a esperar amb alegria i a encendre la llum del cor a través de petits gestos d'amor, ajuda i bondat, mentre la seva llar s'omple de llum i alegria amb cada espelma de la corona d'Advent.

El despertar de l'Advent

Hi havia una vegada una nena que es deia Elena. Un dia la seva àvia li va dir:

—Avui comença l'Advent. Ens prepararem per a l'arribada de Jesús.

L'Elena va mirar la seva casa. Estava tranquil·la... com adormida.

Aleshores van encendre una espelma petita. La llum va brillar i la casa es va alegrar. Després van posar una corona verda, i van prometre encendre una espelma nova cada diumenge.

L'àvia va dir:

—També hem de preparar el cor: amb amor, amb alegria, i compartint.

Cada dia, l'Elena feia alguna cosa bona: endreçar, ajudar, somriure. I a poc a poc, la casa es va despertar, el cor de l'Elena també... i va arribar el Nadal ple de llum!

Recurs 2:

Oració, Atenció nois i noies que ens preparem per començar el dia i li diem a Jesús.

Jesús,

prepara el meu cor per rebre't amb alegria.

Fes-me dòcil a la teva veu i sensible a la teva presència.

Purifica els meus pensaments, cura les meves ferides,

enforteix la meva fe i renova la meva esperança.

Que el teu Esperit m'ensenyi a confiar sense por,

a estimar sense mesura i a caminar sempre segons la teva voluntat.

Que la meva vida sencera sigui un lloc on habitis amb tendresa,

i on la teva pau i la teva llum transformin tot el que soc.

Ajuda'm a esperar-te amb humilitat, a reconèixer-te en cada circumstància

i a servir-te en cada persona que poses en el meu camí.

Roman amb mi avui i sempre, i no permetis mai que m'aparti de Tu.

Amén.

Recurs 3:

Vídeo: Aquest vídeo ens parla de com Jesús sempre és al nostre costat, omplint el nostre cor d'alegria i esperança. Ens anima a ser amables, ajudar els altres i confiar en Ell, perquè cada dia puguem brillar amb la seva llum i el seu amor.

https://youtu.be/-h_Ms940p78?si=MLQTziAmUmrUBM6Y

Recurs 4:

Conte: Aquest conte narra com Maria, abans del naixement de Jesús, rep la visita de l'àngel Gabriel i diu el seu "sí" a la voluntat de Déu. La història mostra que quan acceptem amb amor i confiança el que Déu ens demana, alguna cosa meravellosa pot florir en la nostra vida, igual que la flor blanca del jardí de Maria. Ensenya als infants el valor del "sí confiat", l'obediència i l'obertura a l'amor de Déu.

Conte:

Maria i la flor del sí

Explica la història que, abans del naixement de Jesús, Maria cuidava un petit jardí a Natzaret. Li encantaven les flors, sobretot una: una flor blanca, senzilla, que sempre mirava cap al cel.

Un dia, mentre regava el seu jardí, Maria va sentir una veu suau que la cridava. Era l'àngel Gabriel.

—Maria —li va dir—, Déu t'ha escollit per a alguna cosa molt especial. Vol que siguis la mare del seu Fill.

Maria va sentir una barreja de sorpresa i alegria. No sabia exactament com seria tot, però en el seu cor hi havia una gran certesa: Déu sempre acompanya. Va mirar la seva flor blanca i aleshores va pronunciar un sí ple d'amor:

—Que es faci en mi segons la teva paraula.

La flor va semblar brillar com mai, i des d'aquell dia se la va anomenar la flor del sí. Va créixer forta i bonica, recordant a tothom que quan diem "sí" a l'amor, a la bondat i a la voluntat de Déu, alguna cosa meravellosa floreix a dins nostre.

Missatge: Quan diem "sí" amb amor, Déu pot fer coses boniques en la nostra vida.

Recurs 5:

Dinàmica: *El Camí de l'Estrella*

Objectiu:

Ajudar els nens a viure l'Advent com un camí de preparació cap a Jesús, amb gestos concrets de bondat.

Durada: 15–20 min

Material:

- Una estrella gran (cartolina daurada o groga)
- Música suau d'Advent

Desenvolupament:

1. Preparació simbòlica.

Col·loquem l'estrella al davant de la classe i diem:

*—Aquesta estrella ens guia fins a Jesús, igual que l'estrella va guiar els Reis Mags.
Encenem una espelma (si no es pot, una espelma elèctrica).*

2. Reflexió breu.

El docent diu:

—Jesús ve aviat. Aquest és el nostre camí cap a Ell. Cada dia podem fer passes si fem gestos d'amor.

3. Oració marista.

En rotllana, tots agafats de les mans:

Jesús,
volem caminar amb tu durant l'Advent.
Ajuda'ns a fer coses bones, a estimar molt,
i a preparar el cor per a la teva arribada.
Maria, Bona Mare, acompanya'ns cada dia.
Amén.

4. Conclusió.

El docent diu:

—Cada pas d'amor ens apropa més a Jesús. Aquest camí el construirem tots junts.

9 desembre

T'imagines el que podriem aconseguir si cadascun de nosaltres decidís enfrontar els reptes amb valentia, aprendre dels errors i transformar cada dificultat en una oportunitat de créixer i ajudar als altres.?

Recurs 1:

Oració. T'imagines que ens preparem per a l'arribada de Jesús? Doncs endavant amb aquesta preparació. Ho fem resant junts així:

Jesús,
estem preparant el nostre cor per a la teva arribada.
Volem esperar-te amb alegria, com la Verge Maria.
Ajuda'ns a ser llum, a compartir, a ajudar, i a estimar molt als altres.
Que cada dia fem alguna cosa bonica, per estar més a prop de Tu.
Jesús, vine al nostre cor, vine a la nostra classe, vine a les nostres famílies.
Amén.

Recurs 2:

Vídeo: Aquest vídeo ens ensenyarà que l'Advent és un temps en què esperem amb alegria l'arribada de Jesús, encenem la llum de l'esperança amb una espelma rere l'altra i obrim el nostre cor per rebre el seu amor i compartir-lo amb els altres.

<https://youtu.be/LY3ObN5EErc>

Recurs 3:

Dinàmica: Encenem el cor

Durada: 5–7 min

Objectiu: Ajudar els nens a entendre que en Advent ens preparem per dins amb gestos d'amor.

Material:

- Una espelma (real o elèctrica)
- Targetes de cor petites (una per nen)
- Llapis de colors

Passos:

1. Reunió en rotllana.

Els nens seuen al voltant de l'espelma apagada.

El docent diu:

—Jesús ve aviat i volem preparar el nostre cor per a Ell.

2. Cada nen dibuixa.

A la targeta en forma de cor dibuixen un gest d'amor que puguin fer (ajudar, compartir, somriure...)

(A Infantil només fan el dibuix. A Primer Cicle, fan el dibuix i escriuen una paraula.)

3. Encesa simbòlica.

Encenem l'espelma i diem:

—Quan fem el bé... encenem llum al món.

4. Col·locació.

—Quan fem el bé... encenem llum al món.

5. Oració.

Jesús, volem preparar el nostre cor.
Ajuda'ns a estimar, ajudar i compartir.
Maria, Bona Mare, acompanya'ns.
Amén.

14 desembre

T'imagines un lloc on cada somriure, cada paraula amable i cada gest de solidaritat faci que tots ens sentim acollits i estimats, construint una veritable família marista?

Recurs 1:

Oració:

Inici: Tots junts, amb les mans juntes i en silenci, diem: "Senyor, vine al nostre cor."

Lectura curta / pensament (a Infantil, la fa el docent):

Avui encenem una espelma d'Advent.
Ens recorda que Jesús és la llum que ens guia.
Jesús vol estar amb nosaltres cada dia.

Oració:

Senyor Jesús,
T'esperem amb alegria.
Ajuda'ns a ser bons amb els altres,
a compartir i a cuidar els nostres amics.
Vine aviat al nostre cor i a la nostra família.

Tancament: Gràcies, Jesús, per la teva llum. T'estimem i t'esperem. Amén.

Recurs 2:

Vídeo: Aquest vídeo ens mostrarà la història del primer Nadal, com Jesús va néixer en un pessebre a Betlem i com la seva arribada va omplir el cor de les persones de llum, amor i esperança, convidant-nos a celebrar-ho en família i amb alegria.

<https://youtu.be/e6ITbGbodvg>

Recurs 3:

Dinàmica: El regal del cor

Durada: 10-15 minuts

Objectiu: Que els infants compreguin que el veritable regal de Nadal és compartir amor i alegria.

Materials:

- Targetes o paperets petits
- Llapis de colors
- Caixa decorada o cistella

1. Inici (2 min)

Feu seure els infants en rotllana i expliqueu:

—Avui farem un regal molt especial... Un regal que ve del nostre cor per a Jesús i els altres.

2. Conte curt (3-4 min)

Expliqueu breument la història del naixement de Jesús: Jesús va néixer en un pessebre i va rebre regals dels reis, però el regal més gran va ser l'amor. Nosaltres també podem donar regals d'amor.

3. Dinàmica (5-7 min)

Doneu a cada nen un paperet i llapis de colors. Demaneu que dibuixin o escriguin alguna cosa bonica que puguin donar a algú aquest Nadal (per exemple: un dibuix per a un amic, una paraula amable, una abraçada).

Quan acabin, demaneu que col·loquin els seus paperets a la caixa o cistella anomenada "Caixa del Cor".

Llegiu alguns exemples en veu alta (sense revelar noms si els nens ho volen).

4. Tancament amb oració (2 min)

Tots ajuntem les mans i diem:

Jesús,
gràcies pel teu amor.
Ajuda'ns a compartir alegria
i afecte amb tothom.
Amén.

Opcional: Cantar una nadala senzilla com *El vint-i-cinc de desembre* o *El rabadà*.

Recurs 4:

Conte: *El naixement de Jesús*

Hi havia una vegada, fa molt, molt de temps, un poble que es deia Betlem.

En aquest poble hi vivia una jove anomenada Maria, que estava esperant un nadó molt especial. Aquest nadó es diria Jesús, i seria la llum del món.

Maria i el seu espòs Josep van haver de viatjar a Betlem, perquè el rei volia que tothom es registrés en un cens. Quan van arribar, totes les cases estaven plenes, i no hi havia lloc per a ells.

Finalment, van trobar un petit estable, on hi havia animals i una menjadora. Allà, enmig de la tranquil·litat i envoltat d'amor, va néixer Jesús.

Maria el va posar a la menjadora i el va abrigar amb tendresa. Aquella nit, al camp, uns pastors cuidaven les seves ovelles. De sobte, un àngel els va dir:

—No tingueu por! Avui ha nascut Jesús, el Salvador. El trobareu embolcallat en bolquers i ajetgut en una menjadora.

Els pastors van anar corrents a veure el nen i es van omplir d'alegria. També van arribar uns reis de terres llunyanes, seguint un estel brillant, portant regals d'or, encens i mirra.

Tots els que eren allà es van omplir d'amor i pau. Jesús havia arribat al món per ensenyar-nos a estimar, a compartir i a tenir cura dels altres.

I així, cada Nadal, celebrem amb alegria el naixement de Jesús, el nostre amic i llum del món.

Recurs 5:

Cançó: Aquest vídeo ens ensenyarà que el Nadal no és només una festa, sinó la celebració del naixement de Jesús, que va venir a omplir-nos de llum, amor i esperança per compartir amb tota la nostra família i amics.

<https://youtu.be/DiSQ3pKsH0I>

GENER: T'imagines... ser la pau per als altres?

Aquest mes en què celebrem el Dia de la Pau, com a maristes no podem deixar passar l'oportunitat de donar el millor de nosaltres mateixos per construir un món millor i més just. Sabem que el nostre món pateix —hi ha guerres, fam i injustícies—, però tenim a les mans la possibilitat de crear espais de pau i d'estimar el proïsme, tal com Déu ens demana.

Potser penses: "jo no puc aturar una guerra", però sí que pots ajudar un amic, ser aquell company que sap escoltar, un germà comprensiu, algú que sap jugar en equip i estar disponible per a qui ho necessiti, o algú que fa de mediador en un malentès... perquè tots aquests petits gestos faran que els altres vegin en tu la pau.

11 gener

T'imagines que cada dia compartíssim un somriure amb tothom?

Si ajudem els nostres amics i cuidem la nostra escola, cada setmana serà més alegre i plena de llum.

Que Jesús ens guiï en cada pas que fem.

Recurs 1:

Oració. Comencem l'any 2027, i ho fem junts resant així...

Senyor Jesús,

gràcies per haver nascut i per haver-nos portat la teva llum i el teu amor.

Gràcies per les nostres famílies, els nostres amics i tots els moments d'alegria que compartim.

Ajuda'ns a recordar sempre el teu naixement i a viure cada dia amb amor, bondat i pau.

Que la llum que vas portar al món continuï brillant en el nostre cor i en les nostres accions.

Et demanem que ens acompanyis en aquest nou temps,

i que ens ensenyis a compartir, perdonar i cuidar els altres com Tu ens vas ensenyar.

Amén.

Recurs 2:

Reflexió: Regals, regals, regals... Tenim nosaltres regals per als altres?

El Nadal ens recorda que Déu ens va donar el regal més gran: el seu Fill Jesús, que va venir a ensenyar-nos a estimar, compartir i viure amb alegria. Els Reis Mags ens mostren que hem de buscar Jesús amb el cor obert, portant el millor de nosaltres: les nostres paraules, gestos i accions.

Ara que el Nadal ha passat i els Reis han portat els seus regals, podem preguntar-nos:

- Quins regals puc donar jo als altres amb el meu cor?
- Com puc continuar mostrant amor, bondat i solidaritat tots els dies?

No es tracta només de regals materials, sinó de regals del cor: un somriure, una paraula amable, una abraçada, un gest d'ajuda. Cada dia és una oportunitat per viure el Nadal en el nostre cor, compartint la llum de Jesús amb tots al nostre voltant.

"No és que tinguem regals per als altres, SOM REGALS DE DÉU PER ALS ALTRES."

Recurs 3:

Vídeo: Veurem un vídeo que ens recorda que Jesús ens convida a ser llum en el món, a compartir el nostre amor i alegria amb tothom, i a fer el bé perquè altres també vegin la bondat de Déu en nosaltres.

<https://youtu.be/Gp24FyEFT1c>

Recurs 4:**Conte:****Conte de Reis... Mags**

Fa molt de temps, després del naixement de Jesús a Betlem, uns homes savis d'Orient van veure una estrella molt brillant al cel.

Els eren els Reis d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar. L'estrella els guiava, i ells van saber que havia nascut un nen molt especial, un nen que portaria amor i pau al món. Els Reis van emprendre un llarg viatge seguint la llum de l'estrella, creuant muntanyes i deserts.

Van portar regals molt especials per a Jesús: or, que demostrar que Ell era un rei; encens, per honorar Déu; i mirra, un perfum valuós, per simbolitzar que la seva vida tindria un propòsit important.

Quan van arribar a Betlem, van veure el nen Jesús amb Maria i Josep. Es van agenollar, el van adorar i li van oferir els seus regals amb molt d'amor i alegria.

Els Reis ens ensenyen que hem de buscar Jesús amb el cor obert, i que els regals més importants no sempre són coses materials, sinó gestos d'amor, de respecte i de bondat; som nosaltres mateixos el regal.

Preguntes sobre el conte:

- Com van saber els Reis d'Orient que havia nascut Jesús?
- Quins regals van portar al nen Jesús?
- Per què és important donar regals amb amor i no només coses materials?

Recurs 5:**Oració: Junts preguem a Jesús en aquest principi del dia.**

Senyor Jesús,
gràcies pel teu amor infinit i per haver-nos donat la vida.
Gràcies per la nostra família, els nostres amics, els nostres mestres
i per cada persona que ens cuida i ens acompanya.
Gràcies per cada moment d'alegria, per cada somriure
i per cada abraçada que ens ajuda a sentir-nos estimats.
Ajuda'ns a viure cada dia amb bondat, respecte i paciència.
Ensenya'ns a ser solidaris, a escoltar amb atenció, a perdonar i a compartir el que tenim
amb els altres.
Que puguem portar la teva llum a cada lloc on estiguem, ser un exemple d'amor i alegria,
i sembrar pau a la nostra llar, a la nostra escola i a la nostra comunitat.
Senyor, acompanya'ns en els nostres somnis i desafiaments.
Dona'ns valentia per afrontar les dificultats, saviesa per prendre bones decisions,
i un cor obert per ajudar i servir els altres.
Que cada acció nostra reflecteixi el teu amor
i que sempre recordem que tu ets la nostra guia, la nostra força i la nostra esperança.
Queda't sempre amb nosaltres, Senyor,
i ensenya'ns a viure amb fe, alegria i gratitud cada dia de la nostra vida.
Amén.

18 gener

T'imagines una setmana en què cadascun de nosaltres s'esforci per ser amable i respectuós amb tothom, on les nostres paraules i accions transmetin alegria i afecte, i cada gest de bondat faci que la nostra escola i comunitat siguin un lloc ple de llum i amor.

Recurs 1:

Conte:

Un nou començament, gener amb Jesús

El gener va arribar i amb ell un nou any ple d'oportunitats. Els nens es van llevar d'hora, plens d'il·lusió, pensant en tots els dies que podrien aprendre, jugar i compartir amb els seus amics. Maria i Josep els van explicar que cada dia és un regal de Déu, i que el gener és com un llibre en blanc, on poden escriure les seves històries amb amor, alegria i bones accions.

"Podem fer noves promeses", va dir Josep. "Sí", va respondre Maria, "promeses de ser bons amb els altres, d'ajudar a casa i de compartir els nostres somriures." Els nens van pensar en Jesús i com Ell ens ensenya a ser amables, a tenir cura dels altres i a perdonar.

Van decidir que, cada dia de gener, farien almenys una cosa bona per algú, i així omplirien el seu any de llum i alegria. Des d'aquell dia, el gener es va convertir en un mes molt especial: un mes per somiar, aprendre, ajudar i créixer en l'amor de Jesús.

Recurs 2:

Vídeo: Aquest vídeo ens ensenya que un any nou és una oportunitat per créixer amb Jesús, obrir el nostre cor a Déu, agrair el que hem viscut i caminar amb esperança, compartint amor i bondat amb els altres.

<https://youtu.be/wVwM45xU7Vs>

Recurs 3:

Dinàmica: T'imagines...

Durada (més del temps normal d'oració, però val la pena): 10-15 minuts

Objectiu: Desenvolupar la imaginació, creativitat i valors maristes com el respecte, la bondat i la solidaritat.

Materials:

- Targetes o paperets
- Llapis de colors o retoladors
- Una caixa o cistella

1. Inici (2-3 min)

Reuneix els nens en rotllana.

2. Explica:

—Avui imaginarem coses boniques i possibles per al nostre món, la nostra escola i les nostres famílies. Tot el que imaginem pot ajudar-nos a ser millors i a ajudar els altres.

3. Desenvolupament (5-7 min)

Cada nen agafa una targeta i dibuixa o escriu alguna cosa que pugui imaginar:

- "T'imagines un món on tots compartim."
- "T'imagines ajudar algú que ho necessita."
- "T'imagines que la natura està neta i bonica."

Quan acabin, col·loquen les targetes a la Caixa de la Imaginació.

4. Compartir (3-5 min)

El docent o els nens llegeixen algunes targetes en veu alta.

Es conversa breument sobre com poden fer realitat allò que han imaginat amb accions concretes.

5. Tancament (2 min)

Oració:

Senyor Jesús,
gràcies per la nostra imaginació i per ensenyar-nos a fer el bé.
Ajuda'ns a posar en pràctica les nostres idees
perquè el món sigui un lloc més bonic i ple d'amor.
Amén.

Recurs 4:

Conte: Atents perquè al final del conte, farem algunes preguntes. Qui serà capaç de respondre-les?

T'imagines un any nou amb Jesús

El gener ha arribat i amb ell un nou any ple de dies per descobrir.

Els nens de l'escola estaven emocionats i es preguntaven:

- "T'imagines quines coses noves podríem aprendre aquest any?"
- "T'imagines com podríem ajudar els nostres amics i familiars?"

La mestra els va recordar que, encara que el Nadal ja hagi passat, Jesús continua amb nosaltres tots els dies, ensenyant-nos a ser bons, a compartir i a tenir cura dels altres.

Els nens van començar a imaginar:

- "T'imagines ajudar algú que està trist."
- "T'imagines compartir les teves joguines amb un amic."
- "T'imagines cuidar la natura i els animals."
- "T'imagines aprendre alguna cosa nova i ensenyar-la als altres."

Cada nen va imaginar alguna cosa que li agradaria fer al llarg de l'any i va dibuixar en un paper. Després van col·locar tots els dibuixos en una caixa que van anomenar la "Caixa dels Somnis", per recordar-se que cada dia és una oportunitat per viure el Nadal al cor durant tot l'any. I així, els nens van descobrir que imaginar coses bones i posar-les en pràctica és una manera d'apropar-se a Jesús i fer del món un lloc més feliç i ple d'amor.

Preguntes per reflexionar després del conte:

- Quines coses bones es van imaginar els nens per a aquest any?
- Com podem posar en pràctica el que imaginem?
- Per què és important que Jesús estigui amb nosaltres tots els dies, fins i tot després de Nadal?
- Quin regal del cor podem donar als altres aquest any?

25 Gener

T'imagines com canviaria el nostre món si cada dia decidim ajudar algú, compartir el que tenim i escoltar amb atenció els qui ens envolten, fent de cada moment una oportunitat per aprendre, créixer i apropar-nos més a Jesús i a la nostra Bona Mare?

Recurs 1:

Reflexió-oració:

Imaginem junts...

Un nou any ha començat i cada dia que vivim és un regal de Déu.

Podem preguntar-nos: "T'imagines quines coses bones podem fer avui?"

Podem imaginar:

- Ajudar a qui ens necessita.
- Compartir somriures i paraules amables.
- Tenir cura de la natura i els animals.
- Ser amics de qui se sent sol o trist.

Cada dia és una oportunitat per fer el bé i omplir el nostre entorn d'alegria i amor.

El que és important no són els grans gestos, sinó els petits actes que fem amb afecte i generositat.

Si imaginem coses bones i després les posem en pràctica, podem convertir cada dia en un moment especial per a nosaltres i per als altres.

"Que Jesús ens acompanyi i ens ensenyi a ser llum, alegria i bondat en tot el que fem."

Recurs 2:

Cançó: Aquesta cançó ens ensenya que Jesús és un amic que mai ens deixa sols, que vol caminar amb nosaltres cada dia i mostrar-nos com viure amb alegria, bondat i fe.

<https://youtu.be/2kgL73wC-64>

Recurs 3:

Oració: Amb la projecció d'una imatge de Maria o agafant un quadre de la Bona Mare, llegim la següent oració:

Oració amb Maria

Santa Maria, Bona Mare,
gràcies per cuidar-nos i guiar-nos com cuides els teus fills.
Gràcies pel teu amor tendre i el teu exemple de bondat i humilitat.
Et demanem que ens ensenyis a ser bons com tu,
a ajudar els qui ens envolten, a escoltar amb atenció i a compartir amb alegria.
Que el nostre cor sigui valent per fer el bé,
i la nostra vida estigui plena de respecte, afecte i gratitud cap als altres.
Ajuda'ns a confiar sempre en Déu i a viure cada dia amb esperança,
recordant que Tu ens acompanyes i ens guies com a Mare amorosa.
Que puguem seguir el teu exemple de servei i tendresa,
i ser sempre llum i alegria en la nostra família, en la nostra escola i en la nostra comunitat.
Santa Maria, Bona Mare,
queda't sempre amb nosaltres,
protegeix-nos i acompanya'ns en els nostres somnis i desafiaments.
Ensenya'ns a ser fidels a Déu, als nostres valors i a viure com tu ens vas ensenyar:
amb amor, humilitat i generositat.
Amén.

Recurs 4:

Vídeo: Aquest vídeo ens convida a descobrir com Jesús ens estima, ens acompanya i ens anima a viure cada dia amb alegria, bondat i esperança.

<https://youtu.be/kaoO4z01BnU>

Recurs 5:

Dinàmica: *Imagina-t'ho*

Durada: 5 minuts

Material: cap

1. Els nens s'asseuen o es posen drets o en rotllana.
2. El docent explica:
—Avui crearem una bola de pau invisible i ens la passarem els uns als altres. Quan algú rep la bola de pau, sent tranquil·litat, alegria i afecte al seu cor.
3. Es fa un gest amb les mans com si tinguessin una bola invisible i se la passen de nen a nen. Cada nen que rep la bola diu en veu alta una paraula amable o un desig de pau, per exemple, amor, amics, somriures, ajuda...
4. Quan tots han rebut la bola de pau, es tanca la dinàmica amb un gest comú: tots posen les mans al cor i diuen junts: "La pau està al nostre cor."

Variant molt ràpida (2–3 minuts):

- El docent llança una pilota imaginària a un nen i diu: "Et passo la pau."
- El nen rep la pilota imaginària i diu la seva paraula de pau.
- Continuar fins que tots hagin participat.

FEBRER: T'imagines... un amor que transforma?

T'imagines un amor que et transformi la vida des de dins i sigui capaç d'obrir els cors?

Es tracta d'un amor que no s'imposa, sinó que ens allibera i ens retorna el sentit; un amor que fa renéixer en cada persona la capacitat de tornar a creure.

Aquest sentiment ens empeny a sortir de nosaltres mateixos per acostar-nos als altres i esdevé una força de perdó, una energia de reconciliació i una llavor de pau. Ens canvia la mirada, desperta la confiança i construeix la fraternitat. Aquest amor de Crist ens crida a ser un signe viu d'esperança amb els gestos de cada dia.

1 febrer

Recurs 1:

Aquesta setmana tota l'Església celebra la Llum de Jesús.

T'imagines un amor que transforma? Aquest amor és el que ens porta Jesús, la Llum del món, que il·lumina els nostres cors i ens convida a ser llum per als altres

Jesús, quan encara era un nadó va ser portat pels seus pares al temple, i allà, encara que aparentment era un nadó més, Simón i Ana el reconeixen, sense haver-lo vist abans, perquè omplia el cor d'alegria, amor i esperança

Hola Jesús

Jo també vull deixar que es vegi la llum que has posat en mi

Ensenya'm a estimar i il·luminaré.

Que sàpiga encomanar alegria.

Que brilli quan m'esforço,

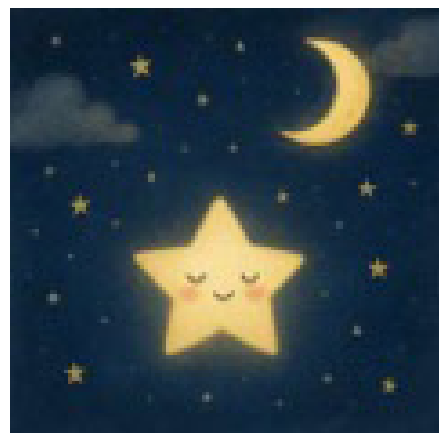
quan jugo, amb la meua família

i a l'escola.

Gràcies Jesús

Recurs 2:

Conte: Preguem amb aquest conte. Atenció que a la nostra pantalla apareix aquest personatge.

El conte de la Luma ens convida a pensar en com cadascun de nosaltres podem ser Llum per a algú altre, com ja hem pensat en altres moments del curs. Ho tornem a pensar perquè és molt important per a un alumne o una alumna marista com tu.

Igual que la Luma, la petita estrella que va descobrir que la seva brillantor podia donar esperança, nosaltres també podem transformar el món amb gestos senzills. T'imagines un somriure, una abraçada o compartir el nostre temps amb els altres?

El conte de la Luma

Hi havia una vegada, molt amunt al cel, una petita estrella que es deia Luma. Cada nit, totes les estrelles del firmament es preparaven per il·luminar el cel amb la seva llum brillant.

Però la Luma... no volia brillar. —Per a què serveix que brilli jo, si hi ha tantes altres estrelles? —deia baixet mentre s'amagava darrere d'un núvol.

Cada nit, mirava com les seves amigues dansaven al cel, pintant camins de llum. La Luma només sospirava i es quedava en silenci, amb la seva llum apagada. Un dia, la Lluna se li va acostar i li va dir amb veu suau: —Saps, Luma? Una sola estrella pot guiar un viatger perdut. De vegades, una petita llum pot donar molta esperança.

La Luma va pensar durant una estona. Aquella mateixa nit, mentre un petit mussol volava buscant el seu niu, una boira espessa el va fer perdre's. El cel estava fosc i no sabia per on volar. Aleshores, amb molta cura, la Luma va encendre la seva llum. No era gaire gran ni gaire forta, però brillava amb tot el seu cor. El mussol la va veure des de baix, va somriure i va volar seguint la seva llum fins a casa seva. Des d'aquell dia, la Luma no va dubtar mai més de la seva brillantor. Va aprendre que tota llum importa, per petita que sigui.

Recurs 3:

Cançó: Jesús que és la Llum del Món, vol que nosaltres també siguem Llum que il·lumini. Gent lluminosa, que abraçi, que somrigui i que estimi.

Atreveix-te a brillar i a omplir d'amor els cors que t'envolten, **com ens diu aquest vídeo!**

Peque Alaba - *Brilla*

https://youtu.be/xSRX3pU2LSQ?si=_JN5_4PzM0-f5DDw

8 febrer

Recurs 1:

Vídeo: No hi ha un Amor que transformi el món com ho fa Jesús. Aquesta setmana comencem un temps de canvi, la Quaresma. Però què és això? Amb aquest vídeo, els nostres amics els pingüins ens ho intenten explicar... En acabar de veure'l, digues què és el que t'ha agradat més del què han parlat els pingüins.

La Quaresma

<https://youtu.be/ocS9zNNA8Ac?si=6roH8AzAr-NnGa98>

Recurs 2: (per al dimecres de Cendra)

ORACIÓ:

Bon dia, Jesús,

Avui comença un temps especial.

La creu de cendra al nostre front ens recorda que Tu ens estimes molt i que sempre ets amb nosaltres.

Aquesta creu ens diu que volem aprendre a estimar, a ajudar, a perdonar, a demanar perdó i a fer el bé.

Jesús, ajuda'ns en aquest camí, per saber estimar com Tu a casa, a l'escola i amb els nostres amics.

Gràcies Jesús

Recurs 3:

Conte: Ja ens van dir els nostres amics els pingüins que la Quaresma és temps de canvi. T'imagines com pots transformar el teu entorn si tu canvies? En què t'agradaria canviar?

El Gigante Egoïsta

Mireu el que li va passar al protagonista de la nostra història i com tot es va omplir de vida.

El gegant egoïsta

Cada tarda, a la sortida de l'escola, els nens anaven a jugar al jardí del Gegant. Era un jardí ampli i bonic, amb arbustos plens de flors i cobert de gespa verda i suau. Per aquí i per allà, entre l'herba, s'obrien flors lluminoses com estrelles, i hi havia dotze albercoquers que durant la primavera es cobrien amb delicades flors color rosa i nacre, i en arribar la

tardor es carregaven de rics fruits de vellut. Els ocells s'entretenien a les branques dels arbres, i cantaven amb tanta dolçor que els nens deixaven de jugar per escoltar els seus refi-lets.

—Que feliços que som aquí! —es deien els uns als altres.

Però un dia el Gegant va tornar. Havia anat de visita a veure el seu amic l'Ogre de Cornish, i s'havia quedat amb ell durant els últims set anys. Durant aquest temps ja s'havien dit tot el que s'havien de dir, ja que la seva conversa era limitada, i el Gegant va sentir el desig de tornar a la seva mansió. En arribar, el primer que va veure va ser els nens jugant al jardí.

—Què hi feu, aquí? —va rugir amb la seva veu retronant.

Els nens van fugir corrents en desbandada.

—Aquest jardí és meu. No és de ningú més —va dir el Gegant—; tothom ho ha d'entendre i no deixaré que ningú es hi entri per jugar.

I, immediatament, va aixecar una paret molt alta, perquè no hi entrés ningú. Els pobres nens van quedar-se sense cap lloc on anar a jugar.

—Que feliços que érem allà! —es deien els uns als altres.

Quan la primavera va tornar, tota la comarca es va poblar d'ocells i de flors. No obstant això, al jardí del Gegant Egoïsta encara era hivern. Com que no hi havia nens, els ocells no cantaven, i els arbres es van oblidar de florir. Només una vegada una flor bellíssima va treure el cap entre l'herba, però tot just va veure el cartell, es va sentir tan trista pels nens que va tornar a ficar-se sota terra i va tornar a quedar-se adormida. Els únics que allà s'hi sentien a gust eren la neu i el gebre.

La primavera es va oblidar d'aquest jardí. La neu va cobrir la terra amb el seu gran mantell blanc i el gebre va cobrir de plata els arbres.

—No entenc per què la primavera triga tant en arribar aquí —deia el Gegant Egoïsta quan treia el cap a la finestra i veia el seu jardí cobert de gris i de blanc—, espero que aviat canviï el temps.

Però la primavera no va arribar mai, ni tampoc l'estiu. La tardor va donar fruits daurats en tots els jardins, però al jardí del Gegant no n'hi va donar cap. D'aquesta manera, el jardí del Gegant va quedar per sempre submergit en l'hivern. El vent del nord, la calamarsa, el gebre i la neu ballaven lúgubrement entre els arbres. Un matí, el Gegant encara era al llit quan va sentir que una música molt bonica arribava de fora. Sonava tan dolça, que va pensar que havia de ser del rei dels elfs, que passava per allà.

—Que bé! Sembla que per fi ha arribat la primavera —va dir el Gegant, i va saltar del llit per córrer a la finestra. Però, què hi va veure?

Davant dels seus ulls hi havia un espectacle meravellós. A través d'una bretxa del mur havien entrat els nens, i s'havien enfilat als arbres. A cada arbre hi havia un nen, i els arbres estaven tan feliços de tenir-los novament amb ells, que s'havien cobert de flors i balancejaven suau-ment les seves branques sobre els seus caparrons infantils.

Els ocells voleiaven cantant al voltant d'ells, i els petits reien. Era realment un espectacle molt bell.

—Puja amb mi, nen! —li va dir un arbre a un nen, inclinant les seves branques tot el que podia. Però el nen era massa petit i no hi arribava. El Gegant va sentir que el cor se li fonia.

—Que egoista que he estat! —va exclamar—. Ara sé per què la primavera no volia venir fins aquí. Pujaré a aquest pobre nen a l'arbre i després enderrocaré el mur. Des d'avui el meu jardí serà per sempre un lloc de jocs per als nens.

Estava de debò penedit pel que havia fet. Va baixar llavors l'escala, va obrir cautelosament la porta de la casa, i va entrar al jardí. Però tan aviat com el van veure, els nens es van espantar, van sortir corrents i l'hivern va tornar al jardí una altra vegada. Només va quedar aquell nen petit del racó més allunyat perquè tenia els ulls tan plens de llàgrimes que no va veure venir el Gegant. Llavors el Gegant se li va acostar per darrere, el va agafar gentilment amb les mans i el va pujar a l'arbre. I l'arbre va florir de sobte, i els ocells van venir a cantar a les seves branques. El nen va abraçar el coll del Gegant i el va besar. I els altres nens, quan van veure que el Gegant ja no era dolent, van tornar corrent alegrement. Amb ells, la primavera va tornar al jardí.

—Des d'ara el jardí serà per a vosaltres, fills meus —va dir el Gegant, i agafant una destrat enorme, va enderrocar el mur.

Al migdia, quan la gent es dirigia al mercat, tots van poder veure el Gegant jugant amb els nens en el jardí més bonic que havien vist mai. Van estar-hi jugant tot el dia, i en arribar la nit els nens es van anar a acomiadar del Gegant.

Preguntes sobre el conte:

- Creus que el gegant ha canviat des del principi fins al final? I el seu jardí?
- Pots canviar tu alguna cosa que faci feliços als altres?
- Demanarem a Jesús que ens ajudi a descobrir què hem de canviar i que amb Ell ens posem mans a l'obra.

15 febrer (Primera setmana de Quaresma).

T'imagines un amor tan gran que ens faci tan forts que ens ajudi a fer del món un lloc millor? Jesús ens ho ensenya en les dificultats i quan ha d'escollir.

Encara que tenia gana i estava cansat, va triar estimar, confiar en Déu i fer el bé.

Jesús sabia que Déu estava amb Ell i per això el seu cor estava tranquil i ple de força.

I quan nosaltres confiem en Déu, el nostre cor també s'omple de pau, alegria i ganes de fer el correcte.

Recurs 1:

Jesús al desert

Jesús passa 40 dies al desert per parlar amb Déu, per estar en silenci i per preparar el seu cor.

El sol és molt fort i Jesús té gana i set, però el seu cor és molt més gran. Jesús estima el seu Pare Déu i a nosaltres.

En aquest lloc apareixen camins diferents: alguns camins tenen cartells que li diuen coses com: "pensa només en tu", "aconsegueix més" o "tria el que és fàcil", però Jesús no tria aquests camins.

Jesús confia sempre en el seu Pare Déu i escolta el que li diu dins del cor. Jesús tria estimar, confiar i servir.

Quan Jesús tria així, el cor se li omple de força i de pau.
Pensa en el que faràs avui a l'escola, amb els amics, o a casa. Quin camí vols triar?
Demanarem a Jesús que ens ensenyi a triar bé.

Recurs 2:

Vídeo:

Maria ens acompanya en aquest camí. Sempre està amb nosaltres! Amb la seva mirada i el seu amor, ens anima a confiar amb alegria.

No és un camí fàcil, però sí preciós. Per això, veurem un vídeo on ens ho expliquen.

Pensa en el que t'agrada més del vídeo que veurem per comentar-la després.

Unai Quirós - La Quaresma

https://youtu.be/yU9Yo9bxgrk?si=IMtw_jm0cxms2OB9

Compartim el que ens ha agradat. T'imagines que vivim una Quaresma amb sentit, amb Maria i amb Jesús? Demanem-ho al Pare, segur que Ell ens ajudarà perquè així sigui.

Recurs 3:

Cançó: Un dia més, preguem amb Maria en aquest temps de Quaresma. Segur que us agrada... T'imagines que posant les mans al pit poguéssim sentir encara més a Maria amb nosaltres en la pregària? Us animem a escoltar la cançó posant les mans al cor. Endavant!!

Maria, mira'm

<https://youtu.be/vLGln-iqIOo?si=wr7odnqZC4LojocB>

22 de febrer

Recurs 1:

Cançó: I seguim creixent. T'imagines tenir un cor cada vegada més gran? Confiar en Déu et fa fort i valent. Atents, perquè la cançó ens ho diu.

Unai quirós - *Un cor més gran*

https://youtu.be/DTx_rjDpJ4Q?si=F6BMKgAj4vwFIKr_

Confiem en Déu perquè això ens fa més forts i valents.

Recurs 2:

Conte: prepareu-vos per escoltar un conte de somriures que ens recordaran Jesús, segur (es pot projectar la imatge en gran a la pissarra digital, si és possible.)

Cadena De somriures

La senyoreta Elisa aquell dia havia proposat un nou repte als seus alumnes: l'alegria, i ho havia fet en pla desafiament de rècord. Els havia nomenat "recaptadors d'alegria, per veure què se'ls acudia per tal de provocar l'alegria dels que els envoltaven. I encara que tots van fer coses realment encantadores, aquella vegada Carla Simpaties va deixar tothom amb la boca oberta.

Alguns dies després de l'encàrrec de la senyoreta Elisa, Carla va aparèixer carregant un sac molt gran.

—Aquí porto tota l'alegria que he recaptat en aquests dies—va dir somrient.

Tothom estava expectant, però la nena no va voler mostrar el contingut del sac. En comptes d'això, va treure una petita capsa, va agafar una càmera de fotos instantània i va lliurar la capsa a la mestra.

—Obri-la, senyoreta Elisa.

La professora va obrir la capsula a poc a poc i va mirar al seu interior. Un gran somriure es va dibuixar al seu rostre. En aquell moment, Carla li va fer una fotografia. Després li va lliurar la foto i un paper. La mestra el va llegir en silenci i, quan va acabar, va assenyalar amb gest de sorpresa el sac.

—Així que això és...

— Sí! —va interrompre la nena, desfent el nus que tancava el sac. — un gran munt de somriures!

I del sac van caure centenars de fotos, totes elles variades i belles, amb tot de gent somrient.

La resta de la classe la van dedicar a explicar

com a la Carla se li havia ocorregut iniciar una cadena per alegrar una mica les persones: a la capsula només hi havia una foto amb un gran somriure, i tothom, en obrir-la, sentia l'alegria que transmetia i responien al seu torn amb un somriure, gairebé sense voler.

Carla els feia una foto amb el seu propi somriure i els lliurava un paperet on els demanava que fessin el mateix amb altres persones i li enviessin una còpia de les fotografies a l'adreça de casa seva. I durant aquells dies, la bústia de Carla no va deixar d'omplir-se de les fotos dels somriures de tanta gent agraïda, ajudant a tothom a comprendre que el simple fet de somriure ja és un regal per a tot el món.

Recurs 3:

Quan escollim fer el bé i també quan ens equivoquem no podem oblidar tot el que ens estima la nostra mare. Podem comptar sempre amb ella i recórrer a ella en tot moment. Sempre està amb nosaltres, moltes vegades no ens n'adonem, però altres vegades sí, mireu el que li va passar a Sant Marcel·lí.

És una poesia preciosa tretada d'una cançó. Jo la llegiré i tots repetirem el que Sant Marcel·lí li demanava a la Verge.

Cançó: Recordeu una llum en la nit

<https://youtu.be/2DeXpAl6r4g?si=vrlkkDJlVeORNIWH>

Lletra tretada de la cançó Recordeu una llum en la nit de Julio Longares.

Un malalt moribund
En un poble muntanyós
La nit és ja molt tancada
Neva des del matí
Marcel·lí mai dubta
Quan es tracta d'ajudar
Corre al costat del malalt
I demana ajuda a Maria

Recorda't Verge Maria
Que mai s'ha sentit dir
De ningú que acudís a tu
Que ha quedat sense la teva ajuda

La tempesta s'endureix
Fred, neu, vent i boira
El camí s'ha esborrat
Van deixant-li les forces
L'alè de la mort xiula
Entre la tempesta

Recorda't Verge Maria
Que mai s'ha sentit dir
De ningú que acudís a tu
Que ha quedat sense la teva ajuda

El miracle es produeix
Una llum brilla en les ombres
És Maria que respon
A qui té confiança
És una lliçó molt clara
La que Marcel·lí ofereix
No t'oblidis de Maria
Que ella mai t'abandona

Recorda't verge maria
Que mai s'ha sentit dir
De ningú que acudís a tu
Que ha quedat sense la teva ajuda

Demanarem ajuda avui a la nostra bona Mare per alguna cosa que ens agradaria fer amb més amor i que moltes vegades no ens surt.

MARÇ: T'imagines... començar de nou?

Ei! No passa res... Pots tornar a començar!

Sempre tenim aquesta possibilitat, amb cada dia que comença i, especialment, al març, ja que continuem avançant en el temps de Quaresma.

Aquest és un temps que ens convida a començar de nou, a aturar-nos i mirar dins nostre, a agafar una goma d'esborrar i eliminar tot allò que ens pesa. La Quaresma és un veritable entrenament per al cor, amb el qual podem aprendre a canviar, a esborrar allò que no va acabar de sortir bé i a aixecar-nos amb més força. Déu sempre ens dona l'esperança necessària per tornar a començar.

Si ets capaç de deixar anar les càrregues i confies que cada dia pot ser millor... ja has començat de nou. Aixeca't!

1 març

Recurs 1:

Jesús ens convida a canviar i a començar de nou. De vegades hi ha coses que ens costen, són com pedres que ens impedeixen avançar, com una roca molt dura i costa... però amb Jesús tot es pot. T'imagines començar de nou sent més bo i alegre? Intentem-ho!

Cançó: Unai Quirós – Conviértete

<https://youtu.be/-b5lw4gCiok?si=Mkp553QqiVwhsfK8>

Recurs 2:

Història de Sant Marcel·lí: Us proposem pregar en aquest moment amb aquesta història de Marcel·lí. És Quaresma i segur que hi ha moltes roques —obstacles— en el nostre camí, roques-obstacles que posem nosaltres mateixos amb la nostra peresa, amb el nostre egoisme... Què va fer Marcel·lí amb la roca? Potser ens dona pistes a nosaltres... Endavant amb aquesta història.

Va tallar la roca

Marcel·lí era un estímul per als més desanimats; al seu costat tothom treballava, ningú no s'atrevia a romandre ocios ni es negava a fer una feina per penosa que fos.

Un dels dies en què va anar a treballar amb els picapedrers, un dels obrers, fornit i amb fama de no acoquinar-se davant de cap obstacle, li va dir:

—Marcel·lí, hem desistit de partir aquesta roca; és un pedrenyal tan dur que és inútil perdre-hi més temps.

El pare Champagnat volia a tota costa fer-la desaparèixer perquè regalimava humitat contra l'edifici; així que li va seguir la broma dient:

—Però home, sembla mentida, no teniu més coratge? No és estrany; esteu donant uns cops que no trencarien la sola de les meves botes.

I dient això, va agafar el pic i va colpejar amb tanta força la roca que volaven trossos en totes les direccions. En veure-ho, els obrers van agafar les seves eines i es van posar a treballar amb tant d'ardor que l'endemà la roca havia desaparegut.

Pregunta sobre la història:

Quina roca vols trencar aquesta setmana, sabent que és Quaresma?

Recurs 3:

Oració: Farem una oració senzilla, però que ens comprometrà. T'imagines que ho aconseguim? Som-hi:

Jesús, gràcies per aquest nou dia.
Avui vull aprendre a ser millor.
Ajuda'm a obeir els meus pares,
a compartir les meves joguines,
a no barallar-me amb els meus amics,
i a somriure encara que em costi.
Dóna'm forces per trencar les roques de la peresa i de l'enuig.
Vull començar de nou amb tu.

Recurs 4:

Com ja saps, Maria és sempre amb nosaltres. Com ens estima! T'imagines que poguéssim fer-ho tot amb tant amor com Ella? Doncs així com ella ens diu a nosaltres que ens estima, avui li direm nosaltres a ella cantant l'*Ave Maria*.

Cançó:

Juana Fe Kids – Ave Maria

https://youtu.be/wyz4gCZWJns?si=pQ_zY7BuL-CClHKKH

8 març

Recurs 1:

Jesús sempre ens busca. Potser ens sentim sols o fem coses que no estan bé, però sempre ens perdona i abraça i ensenya a estimar els altres. I això ho veureu molt clarament en el següent vídeo...

Vídeo:

Valivan – L'ovella perduda

<https://youtu.be/XjE4ClvGW-E?si=3bT-exzhOfGvt257>

Recurs 2:

Estimar els altres ens dona idees genials! Pensem en els altres i, de vegades, fins i tot podem demostrar-los que els estimem. Junts, estimant com Jesús, podem fer petites coses que ho canvien tot i, així, comencem de nou. T'imagines? Mira aquest vídeo i veuràs com els amics d'aquest ericó no es rendeixen mai i sempre ho estan intentant.

Vídeo:

L'erició

<https://youtu.be/vrj3uVn1l8s?si=o2gKXB0xKFvJW8Ju>

Recurs 3:

Ja sabeu que Jesús compartia tot amb el seu Pare Déu, el Nostre Pare: cada pla, cada idea, cada cosa que feia sempre parlava amb el Pare. Nosaltres amb aquest desig que tenim de saber estimar, cantarem al Pare com feia Jesús... Demanant-li començar de nou per fer entre tots un regne d'amor. T'imagines com seria?

Cançó:

Canticuentos – Pare Nostre

<https://youtu.be/G5FPKUMINMo?si=KowXNGFJHl8z85Ld>

15 març (19 Sant Josep)

Recurs 1:

Sí, a vegades no fem el bé. Demanar perdó, nois i noies, ens dona l'oportunitat de començar de nou! De millorar, d'aprendre a estimar. I quan som nosaltres els que perdonem, a més fem que Jesús somrigui i que tots puguem ser amics una altra vegada. Fixeu-vos com això succeeix en el següent conte que veurem i escoltarem...

Vídeo:

El lleó i el ratolí

<https://youtu.be/D7FOrmtedMk?si=zRDJXmfc-7R46CDy>

Demanem a Maria que ens ajudi a ser valents i demanar perdó quan ens equivoquem... Ho fem resant junts un Ave Maria, o cantant Bona Mare.

Recurs 2, per al dia de Sant Josep, 19 de març

En aquesta setmana celebrem també a Sant Josep, el pare de Jesús. I li demanem que cudi molt els nostres pares i també els Germans Maristes, perquè és el patró dels Germans, els Germans de Champagnat.

Cançó:

Cançó de Sant Josep

https://youtu.be/7n_4DDO9om8?si=vhqwboNXG02WYrkM

Recurs 3:

Ensenyament de sant Marcel·lí: "fer-ho tot per amor"

Marcel·lí no tenia gaires diners, ni coses boniques però tenia un cor molt gran i deia sempre: "Tot per amor a Jesús i a Maria". Això significa que quan fem alguna cosa bona: ajudar, perdonar, donar un somriure... estem fent el que feia Marcel·lí: regalar amor.

Per a ell el més important no era ser gran o tenir molt, sinó fer les coses petites amb molt d'amor. Si haguessis de fer un regal d'amor. Què regalaries?

Omplirem aquesta caixa imaginària. Com Marcel·lí puc fer coses bones cada dia i, encara que sigui petit, puc tenir un cor molt gran!

Jesús, Maria i Josep ajudeu-me a tenir un cor, alegre, generós i ple d'amor. Amén.

Recurs 4:

Acompanyarem a Jesús molt aviat en la Setmana Santa, aquesta Setmana tan important. Quin amor tan gran! Ell dona la vida per nosaltres. Ho podem veure en el següent vídeo

Vídeo:

Setmana Santa per a infants

https://youtu.be/6hu9-tNS_tl?si=5BGdA--6_ALW5IEk

22 març (Setmana Santa)

Recurs 1:

En aquesta setmana especial volem estar al costat de la nostra Mare. Encara no sabem estimar molt bé, però com a fills seus, li cantem des del cor.

Cançó:

Jenny Paulé - Al teu costat Maria

https://youtu.be/CZNWAWall-o?si=gBRRYHpi_LY6rupy

Recurs 2:

Compartir jocs, rialles, tasques, problemes i tantes coses amb els nostres amics és un regal. T'imagines un amic amb qui pots compartir-ho tot? Sí, Jesús. En aquesta Setmana Santa recordem quant ens estima.

Cançó:

Jo tinc un amic que m'estima

<https://youtu.be/bLLsgljrcRs?si=zAAT69IOLVMNAZN5>

29 març (primera setmana de Pasqua)

Recurs 1:

Jesús viu! Ha ressuscitat! Bones Pasqües! Amb aquest amor tan gran que dona la vida, Jesús ressuscita. Tot és nou per la força de l'amor i s'omple tot de vida. Aquí ho podem veure. Quina alegria!!!

Cançó:

Unai Quirós - Viu

<https://youtu.be/tlER5j4wDx8?si=m60zV5mYDJAg43hg>

Recurs 2:

Tot al nostre voltant comença a viure de nou. Has notat que també ha arribat la primavera?

Cançó:

La primavera va arribar

<https://youtu.be/b5LFUmlPwjQ?si=DvGFumEZTqHBYExJ>

Amb tots aquests regals és impossible no donar gràcies a Déu per tot! Ens surt del cor. Tots junts donarem gràcies a Déu, cadascú pel que vulgui.

Recurs 3:

És una setmana per donar gràcies a Déu per la Resurrecció de Jesús i podem aprofitar per donar-li gràcies també per moltes altres coses.

Gràcies també per fer-nos amb un cor gran i amb un cos preciós amb el qual podem estimar! T'imagines com seria poder estimar amb les mans? Se t'acudeixen més maneres?

Gràcies Senyor per les meves mans. Preguem de manera especial amb la següent cançó...

Cançó:

Et donem les gràcies senyor per les mans

https://youtu.be/9UL_OuE9HSo?si=BhqCNdsP9jNnpOer

ABRIL: T'imagines... que tot estigués connectat?

A l'abril celebrem la primavera, el moment en què la natura es desperta amb flors, colors i vida. També és el moment de recordar que la nostra casa comuna, la Terra, necessita que en tinguem cura. Cada planta, cada animal, cada persona... tots formem part d'aquesta gran família. Protegint l'aigua, l'aire i el sòl, també ens cuidem a nosaltres mateixos. Perquè tot està connectat i cada petit gest compta: des d'apagar un llum fins a tenir cura d'una llavor o no llençar brossa. Així construïm junts un món més alegre, sa i ple de vida!

5 abril

"Per Pasqua, tot torna a la vida. També nosaltres!"

*"Continuem celebrant la **Pasqua**, una setmana molt especial per als cristians. És un temps d'alegria: igual que la primavera desperta, Jesús també ens regala una vida nova. Tot s'omple de llum, d'esperança i de coses bones que poden néixer en el nostre cor."*

Recurs 1:

Dinàmica: *El Camí de l'Alegria*

Materials:

- Petjades impreses (en colors alegres)
- Cinta adhesiva
- Targetes amb gestos d'alegria (abraçar, compartir, ajudar, somriure..)

Desenvolupament:

1. Colloquem pel terra un petit "camí fet amb petjades.
2. Cada infant avança per les petjades i recull al final una targeta amb un gest d'alegria.
3. El docent explica: "A Pasqua celebrem que Jesús viu. I quan alguna cosa viu, dona alegria! Cada gest bo que fem és una petjada que deixa alegria als altres."
4. Cada infant representa el seu gest per al grup.
5. Construïm un mural amb les petjades sota el títol: "Petjades de Vida Nova".

Missatge: *"Cada pas bo que fem fa el món més alegre, igual que Jesús va omplir d'alegria els seus amics."*

Recurs 2:

El Sol de la Pasqua

Materials:

- Cartolina groga
- Tisores
- Retoladors
- Pegament
- Tires de cartolina o goma eva

Desenvolupament:

1. Cada nen crea un sol (un cercle + raigs al voltant).
2. En cada raig escrivim o dibuixem "coses que donen vida": tenir cura de plantes, jugar junts, perdonar, ajudar, dir gràcies, etc.

3. El docent comenta: "El sol ens recorda que la llum de Jesús continua brillant després de Pasqua. Nosaltres podem ser com els seus raigs quan fem coses boniques."

Producte final: Un racó de l'aula amb els "Sols de Pasqua".

Recurs 3:

Balla la Vida Nova

Materials:

- Música alegre
<https://youtu.be/y6eqMtZVf2k?si=Guw2vqRMc3WizWCI>
- Un mocador per nen

Desenvolupament:

1. Posem música alegre que acompanyi la idea de "vida que desperta".
2. Cada nen balla movent el seu mocador com si fos:
 - una papallona
 - un brot que creix
 - una flor que s'obre
 - o un ocellet que comença a volar.
3. Pausem la música i el docent guia petites frases:
 - "La vida torna a començar."
 - "Jesús ens omple d'alegria."
 - "Som petits brots que creixen."
4. Final: tots fem un gran "cercle de vida", aixecant els mocadors amunt.

Missatge final: *"Així com la primavera i la Pasqua porten vida, nosaltres també podem créixer en alegria i amor."*

12 abril

"Així com la primavera ens regala una nova vida en la naturalesa, la Pasqua de Resurrecció celebra per als cristians la nova vida que Jesús ens porta. És el triomf de la llum sobre la foscor, l'esperança que reneix i la promesa d'un món renovat pel seu amor."

Recurs 1 (és una sessió per a un temps major que el de l'oració, però val la pena)

Dinàmica: El Jardí Secret de la Nova Vida

Materials:

- Cartolines de colors variats (verds, marrons, blaus)
- Retoladors o ceres
- Pegament de barra
- Tisoires
- Llavors (llenties)
- Petits recipients de plàstic o gotets de iogurt
- Cotó
- Aigua
- Opcional: adhesius de flors, papallones

Desenvolupament:

1. 1. Conversa inicial (5 min).

Pregunta als nens: "Mireu al vostre voltant, què veiem a la primavera? (Flors, arbres, ocellets...). Tot desperta i es posa bonic!

I sabeu, fa molt de temps, quan Jesús va morir, els seus amics estaven molt tristos. Però al tercer dia, va passar una cosa increïble: Jesús va ressuscitar! Va tornar a la vida, com si fos una nova primavera, portant-nos molta alegria i esperança, com les flors noves. Veritat que és un regal molt bonic?"

2. Creació del Jardí Secret (15-20 min).

- Dona a cada nen un tros de cartolina verda i marró. Demana'ls que tallin (o ajuda'ls a tallar) formes de fulles, flors, o muntanyetes per crear un petit paisatge de jardí. Poden enganxar les peces per formar el seu "jardí".
- Decorar els seus jardins amb colors o adhesius. Poden dibuixar sols, papallones, flors, etc.
- Mentre ho fan, repeteix el missatge: "Mireu, estem fent el nostre jardí. Cada coseta que enganxem és com un regal de la vida. Jesús, en ressuscitar, ens va donar el regal més gran: l'esperança que sempre hi ha una nova vida, com la primavera!"

3. Plantació de la Nova Vida (10 min).

- Entrega a cada nen un got, una mica de cotó i unes llavors.
- "Ara plantarem la nostra pròpia 'nova vida'. Posem el cotó al gotet, hi tirem unes llavors a sobre i li donem una miqueta d'aigua. Amb compte! Aquestes llavors són petites, però a dins tenen una vida molt gran, esperant per sortir, com la vida que Jesús ens va portar. Les cuidarem, i veurem com broten."
- Cada nen s'emporta a casa el seu "jardí i el seu gotet amb llavors per cuidar-lo i veure com creix.

Missatge: Així com les llavors creixen i les flors broten a la primavera, Jesús ens va mostrar que sempre hi ha una nova vida i molta esperança. Ell va Ressuscitar per donar-nos una alegria immensa!

Recurs 2:

Aquest vídeo ens recorda que Jesús ha vençut la mort i ens regala una esperança que transforma la tristesa en alegria: la seva Resurrecció obre un camí de vida nova, llum i confiança per a tothom.

Vídeo:

Ell ha ressuscitat

<https://youtu.be/hDAdKqkSp-o?si=sun1Ek92Flealg4x>

Recurs 3:

Oració.

Jesús,
tu fas noves totes les coses.
Omple el nostre cor d'alegria, de llum
i de vida, com a la primavera.
Ajuda'ns a créixer en amor cada dia.
Amén.

Amb aquesta petita oració, volem connectar la **Resurrecció** amb la **primavera** i la idea de "vida nova". Permet que els nens relacionin el que veuen en la naturalesa amb el que viuen en la fe, així com reforçar també la idea de **créixer** i **renovar** el cor, quelcom que encaixa amb la dinàmica del jardí o de les llavors.

Recurs 4:

Cançó:

Viu està Jesús

<https://youtu.be/hQvq8kqPZC0?si=6uukU9XLZKCwGwBh>

Idea central de la cançó: La cançó transmet que Jesús **viu, acompanya, i dona alegria**; no es queda a la creu, sinó que dona vida nova. Reforça el missatge principal de la Pasqua: la llum venç la foscor.

19 abril

Recurs 1:

A la primavera, la Terra desperta i ens convida a cuidar-la. Jesús ens va ensenyar a estimar i cuidar tot el que Déu va crear: plantes, animals i persones. Cada gest compta: apagar un llum, plantar una llavor, no llençar escombraries. Així seguim l'exemple de Jesús i construïm junts un món ple de vida i amor.

Recursos:

Una cançó que ens anima a valorar la vida que Déu ens regala i a cuidar-la amb alegria, com Jesús ens va ensenyar.

Cançó:

Axel - Celebra la vida

<https://youtu.be/OehrPR6jaOQ?si=g0iaENPeyqjiiddb>

Recurs 2:

Música instrumental:

https://youtu.be/RKJ6hfxercw?si=FsXhNXjHR_jKeigD

La Llavor de Llum

Hi havia una vegada una petita llavor que vivia a la terra, molt a prop d'un jardí ple de flors. La llavor somiava amb créixer i veure el cel blau, però tenia por:

—I si ningú em cuida? —pensava.

Un dia, va arribar un nen que es deia Lluc. En Lluc havia escoltat a l'escola que Jesús ens ensenya a cuidar tot el que Déu va crear: les plantes, els animals i les persones. Així que va decidir ajudar.

—Hola, llavor petita! —va dir en Lluc. —Et donaré aigua i molt d'amor.

En Lluc apagava els llums quan no els necessitava, recollia les escombraries del jardí i cada dia visitava la llavor. A poc a poc, la llavor va començar a créixer. Primer va sortir una tija, després unes fulles verdes, i al final... una bonica flor groga!

La flor va somriure i va dir:

—Gràcies, Lluc, per haver-me cuidat. Ara puc donar alegria i vida.

En Lluc va somriure també:

—Jesús ens ensenya que cada gest compta. Si cuidem la Terra, cuidem la vida.

I des de llavors, en Lluc va continuar fent petits gestos: plantar més llavors, estalviar aigua i ensenyar als seus amics a cuidar la creació. Perquè sabia que junts podien fer un món més alegre i ple d'amor.

Reflexió: Jesús ens ensenya a cuidar tot el que Déu va crear: les plantes, els animals i les persones. Quan fem coses petites, com apagar el llum o plantar una llavor, estem ajudant que el món sigui més bonic i ple de vida. Cada gest compta, i junts podem cuidar la nostra casa comuna: la Terra.

- Què va fer en Lluc per ajudar a la llavor?
- Per què és important cuidar la Terra?
- Quines coses petites pots fer tu per cuidar el que Déu va crear?

Recurs 3:

El bosc adormit

Els nens es mouen lentament per l'espai, representant un bosc adormit després de l'hivern. Poden estar ajupits, quiets o en postura de llavor.

Moment central: La crida de Jesús

El docent diu: "Jesús ens convida a tenir cura de la vida que Déu va crear. Cada gest bo desperta el bosc i l'omple d'amor."

Cada nen treu una targeta de la cistella.

En llegir (o escoltar) el gest, ha de representar-lo amb una acció:

- Simular regar una planta
- Fingir apagar un llum
- Recollir una escombraria imaginària
- Plantar una llavor al terra...

Cada vegada que un infant actua aquest gest, **una part del bosc "desperta"**:

— S'aixequen, estiren els braços, es converteixen en arbre, flor o ocell.

Moment final: Construïm el bosc

En grup, creen un mural col·lectiu: **El Bosc que cuidem**. Enganxaran flors, fulles, gotes o sols segons els gestos que han realitzat.

Mentre treballen, es pot repetir la idea clau: "Cada gest petit dóna vida al món, igual que Lucas va cuidar la llavor."

Reflexió final:

- Quin gest vas fer tu per despertar el bosc?
- Quin gest pots fer avui a casa o a l'escola?
- Com creus que Jesús se sent quan cuidem la creació?

26 abril

"Jesús ens explica que les llavors creixen en terra bona. Igual que elles, els nostres gestos d'amor i cura fan que la Terra i el nostre cor floreixin. Cada acció petita és com una llavor que dona vida."

Recurs 1:

Paràbola-conte del sembrador

Un dia, Jesús va explicar un conte: Un sembrador va sortir a sembrar llavors. Algunes van caure al camí i els ocells se les van menjar. Altres van caure en pedres i no van créixer. Algunes van caure entre espines i es van ofegar. Però altres van caure en terra bona i van créixer fortes i boniques. Jesús va dir: Les llavors són com la Paraula de Déu. Si l'escoltem i la cuidem en el nostre cor, creixerà i donarà fruits d'amor.

Vídeo:

Paràbola del sembrador

<https://youtu.be/9E5oPlaZOx0?si=7-22VXg2HYnJKJgC>

Recurs 2:

L'altre dia vam pregar amb el vídeo de la paràbola del sembrador. Avui la pintarem, després compartirem els nostres dibuixos i farem una petita oració.

Imatge:

Oració

Senyor Jesús, gràcies per ensenyar-nos amb la paràbola del sembrador.

Ajuda'ns a ser terra bona, on el teu amor creixi fort.

Ensenya'ns a tenir cura de la creació, a sembrar pau i alegria en tot el que fem.

Que cada gest nostre sigui una llavor que doni fruits d'amor.

Amén.

Recurs 3:

Sembrem gestos d'amor

Després de veure el vídeo i acolorir la paràbola, farem una activitat per sembrar les nostres petites "llavors d'amor".

Materials:

- Un pot o cistella gran (l'anomenarem "La Terra Bona")
- Llavors de paper de colors (una per nen/a)
- Retoladors

Activitat:

1. Repartim a cada infant una llavor de paper.
2. Els demanem que pensin un gest d'amor o de cura per a la setmana (per exemple: ajudar a casa, compartir joguines, tenir cura de la natura, consolar un amic...).
3. Cadascú escriu el seu gest a la llavor.
4. Un a un, passen a "sembrar la seva llavor a la cistella de "La Terra Bona".

Tancament: Quan totes les llavors siguin dins, diem junts:

"Jesús, aquestes són les nostres llavors d'amor
Fes que creixin en el nostre cor i en el món."

MAIG: T'imagines... ser inspiració?

No t'ha passat mai que has vist algú i has pensat: "Uau!, tant de bo m'hi assemblés"?

I és que aquesta és Maria, la nostra Bona Mare, que amb la seva senzillesa és un exemple constant per a nosaltres. Que la vida de servei i la humilitat a l'hora d'acceptar ser la Mare de Déu ens inspirin a tots, com a maristes, a tenir sempre una paraula d'afecte, un somriure i moments de qualitat i d'escolta amb la gent que ens envolta.

Assemblar-nos-hi una mica més segur que ens fa sentir millor amb nosaltres mateixos i ajuda a fer que els altres també intentin ser millors.

3 maig - T'imagines dir SÍ, com Maria?

Recurs 1:

Conte:

El sí de Maria (conte breu adaptat)

Maria era una jove senzilla de Natzaret. Un dia, un àngel li va dir que Déu l'havia escollida per ser la mare de Jesús. Maria no entenia del tot, però va confiar i va dir: "Sí, vull fer el que Déu em demana". Des d'aleshores, el seu "sí" va canviar el món.

Vídeo:

L'Anunciació de Valiván

Recurs 2:

Dinàmica:

Cada nen rep un cor de paper. A dins escriu o dibuixa alguna cosa a la qual vulgui dir "sí" (per exemple: ajudar a casa, compartir, escoltar...). Després, enganxen tots els cors en un mural gran en forma de "Sí gegant".

Cançó: *El meu cor (cançó a la Verge Maria)*

Recurs 3:

Oració:

Maria, tu vas dir sí amb alegria.
Ensenya'ns a dir sí amb el cor,
a ajudar, compartir i somriure com tu.
Amén.

S'acaba amb una frase tranquil·la: "Maria va dir sí amb tot el seu cos i el seu cor. Nosaltres també."

10 maig - T'imagines cuidar com Maria?

Recurs 1:

Evangeli de Lluc 2, 22-40:

La presentació de Jesús al temple

Maria i Josep van portar el Nen Jesús al temple per presentar-lo a Déu i donar gràcies per la seva vida.

Maria el portava en braços amb molta estimació.

Al temple hi havia un home bo, que es deia Simeó, i una dona anomenada Anna.

Quan van veure Jesús, es van alegrar molt i van donar gràcies a Déu, perquè sabien que aquest Nen era molt especial.

Maria escoltava tot en silenci i guardava aquestes paraules en el seu cor.

Després, van tornar a casa seva a Natzaret, i Jesús creixia envoltat d'amor, cura i alegria.

Maria cuida Jesús amb molt d'amor i l'ofereix a Déu amb confiança. Així com va cuidar Jesús quan era petit, també ens cuida a nosaltres i ens acompanya, igual que ho fa la nostra mare.

Cançó:

Mis dos mamás

Recurs 2:

Dinàmica: Mira la imatge.

Preguntes de reflexió:

- A qui cuides tu?
- Com et sents quan et cuiden?

Recurs 3:

Oració:

Maria, ensenya'ns a cuidar amb tendresa,
a tenir mans que ajuden,
ulls que miren amb afecte
i un cor gran com el teu.
Amén.

17 maig T'imagines estimar com Maria?

Recurs 1:

A vegades veiem algú i diem 'M'agradaria assemblem-me a ell o a ella'. Per a nosaltres, aquesta persona és Maria. Per què?

Reflexió: Asseure els nens en rotllana a prop de la imatge de Maria. Mostrar una flor o el dibuix d'una flor. Preguntar: A qui li agrada rebre flors? A Maria li encanten les flors dels nens.

Ofrena: Donar als nens una flor a escollir. Demana a cada nen que sostingui la seva flor: si és una flor real, que l'olori; si és un dibuix, que assenyali el seu color favorit.

En veu baixa, demana'ls que li diguin mentalment a Maria alguna cosa bonica. Després ofereixen les flors a una imatge de Maria que tinguem a la classe.

Recurs 2:

Gest: Maria va cuidar Jesús quan era petit. L'abraçava, el protegia i l'estimava molt. Avui imaginarem que Maria també ens abraça a nosaltres.

Entre tots formen un cercle. El docent els guia amb gestos lents:

- **Mans obertes** → "Maria ens rep"
- **Mans sobre el cor** → "Maria ens estima"
- **Braços creuats en abraçada** → "Maria ens cuida"

Mentre fan el gest de l'abraçada, repeteixen tots en veu alta: Maria, cuida'ns i ajuda'ns a assemblem-nos a tu.

Recurs 3:

Oració:

Maria, bona Mare, t'estimem molt.
Gràcies per cuidar-nos, i per ser la Mare de Jesús.
Cuida la meva família i els meus amics.
Amén.

23 maig "T'imagines assemblem-te a Maria?"

Recurs 1 (sobrepassa el temps d'oració, però pot valer la pena o prendre part de la proposta):

Conte:

El Nen Nico i el seu desig

A l'escola de les flors vivia un nen que es deia Nico. A en Nico li encantava jugar, però de vegades veia altres nens i pensava: "Ostres, que bé estaria ser el seu amic! M'agradaria ser com ells, que fan somriure a tothom."

En Nico era una mica ràpid i de vegades oblidava donar les gràcies o ajudar a recollir les joguines.

Un dia, la professora els va mostrar una imatge d'una senyora molt, molt especial. Era Marí, a qui afectuosament anomenaven la Bona Mare.

La professora els va explicar dos secrets de Marí:

- **Primer Secret (El Servei):** Marí no era una reina amb corona. Era una amiga que sempre estava preparada per ajudar. Si algú necessitava alguna cosa, ella deia: "Sí, compta amb mi!". Ajudava amb alegria.

- **Segon Secret (El Somriure):** Maríia tenia un cor molt **humil** (petitó, sense presumir) i sempre regalava un somriure i una paraula d'afecte a tothom.

En Nico, mirant a Maríia, va pensar: "Ostres! Ella és l'exemple! Jo vull assemblar-me una miqueta a Maríia."

En Nico va decidir provar el joc de la imitació:

- Quan en Pere va caure, en Nico no se'n va riure. Va recordar el secret de Maríia i li va dir: "Estàs bé, Pere? T'ajudo a aixecar-te! (Això és l'ajuda i el servei).
- Quan la Sofia estava trista, en Nico va apropar-s'hi a poc a poc, va asseure's al seu costat i li va dir amb veu dolça: "Explica'm, què et passa Sofia. T'escolto. Vols que juguem després? (Això és la paraula d'afecte i l'escolta).

Al principi, en Nico sentia una mica de vergonya, però quan veia les cares dels seus amics, se sentia fenomenal!

En Pere li va dir: "Gràcies, Nico. Ets molt amable! La Sofia li va fer una gran abraçada.

En Nico va descobrir un gran secret: quan t'assembles una miqueta a Maríia, sent amable, dient "sí" a ajudar i regalant el teu millor somriure...

- Et sents molt feliç per dins.
- Fas que els altres se sentin estimats i contents.

I així, en Nico se'n va adonar que ser com Maríia, la nostra Bona Mare, no és difícil. Només cal posar una miqueta més d'amor i d'afecte en el que fem cada dia.

Recurs 2:

Reflexió:

Parlem de... A quantes persones regalaràs un gran somriure sense esperar res a canvi? Com se sent el teu cor per dins quan fem alguna cosa bona?

Recurs 3:

Gesto:

La bústia del compromís.

Després d'haver reflexionat anteriorment sobre la història, cadascú haurà de pensar les coses bones que ells aconsellen imitar per tenir bons gestos amb les persones que els envolten. Ho comentem en veu alta. Després, els expliquem que crearem la bústia del compromís, on ficarem promeses que hem d'anar complint durant la setmana:

- Crear la bústia: amb una caixa reciclada i pintures, entre tots els alumnes i alumnes construiran una bústia del compromís.
- Normes de la bústia: Escriure entre tots les normes de la bústia.

Repartim papers petits perquè escriguin o dibuixin gestos bons per comprometre's a complir-los. Exemple: donar més abraçades, dir t'estimo, regalar somriures, ajudar al company... Després el ficaran a la bústia. Cada dia de la setmana hauran de treure un paper a l'atzar, llegir-lo i complir-lo.

JUNY: T'imagines... que això és només el principi? (Marista, violetes, Marcel·lí)

Avui tu ets Champagnat. I no és pas una frase en futur. Amb els teus gestos, el compromís i la vida, fas que el seu esperit es mantingui viu. El millor de ser marista encara ha d'arribar i comença amb tu.

No t'aferris al passat, sinó a allò que pots construir avui. Tota la teva història marista es pot transformar en vida marista que comenci en els altres. La teva història marista no s'acaba en tu, sinó que dins teu hi ha la possibilitat de sembrar vida marista en els altres.

31 maig-1 de juny

"Marcel·lí Champagnat ens va ensenyar a ser com **grans constructors**. Amb les teves mans, el teu somriure i el teu cor, tu poses avui les **llavors** de l'alegria Marista perquè creixi un món bonic.

Recurs 1:

Reflexió:

Qui era Marcel·lí Champagnat?

Fa molt, molt de temps, va viure un amic molt especial que es deia **Marcel·lí**.

Marcel·lí era un senyor amb un **cor gegant**, com el d'un superheroï. Ell veia que molts nens no podien anar a l'escola ni aprendre coses boniques. Llavors, ell va tenir una idea meravellosa: va decidir **construir escoles** i buscar altres amics, als quals anomenem Germans Maristes, perquè ensenyessin a tots els nens a llegir, a escriure i, el més important, a estimar-se i ajudar-se com una gran família.

Per això, Marcel·lí Champagnat va ser un gran sembrador d'amor i d'alegria. Ell ens va ensenyar que, encara que siguem petits, **podem fer coses molt grans amb bondat**. Cada vegada que tu comparteixes, ajudes un amic o somrius, estàs fent el mateix que feia Marcel·lí: estàs construint un món més feliç!

Dinàmica:

L'Empremta de l'Amistat

- Col·loca la cartolina gran al terra o en una paret baixa.
- Convida cada nen, per torns, a pintar la seva mà (amb pintura de dits o simplement a dibuixar la silueta de la mà amb un color diferent).
- La clau és que cadascú posi la seva mà just al costat o damunt de l'anterior, creant una gran cadena de colors.
- Quan totes les mans estiguin posades els preguntem: Què hem construït? Una cadena, un mur d'amics! **Marcel·lí Champagnat** no va construir sol, ell va necessitar l'ajuda de tothom. I nosaltres, amb les nostres manetes juntes, hem construït alguna cosa tan forta com la nostra **amistat** i tan bonica com el nostre **Col·legi**."

Vídeo

Somos ciudadanos de un mundo

https://youtu.be/GXWKjnjf54k?si=saa9Z3ip4AtGzx_-

Recurs 2:

Conte:

Marcel·lí i la Llavor de la Llum

Hi havia una vegada, en un poblet envoltat de muntanyes, un nen que es deia **Marcel·lí**. No era el més alt, ni el més fort, ni el que més parlava... però tenia alguna cosa molt especial: el **seu cor brillava amb força**, com si a dins guardés una petita llanterna.

Un dia, mentre caminava pel bosc, Marcel·lí va trobar una llavor molt petita, tan petita que gairebé no es veia.

—Per a què servirà aquesta llavor? —va pensar.

Aleshores va escoltar una veu suau, que venia del vent: —Aquesta llavor és llum. Si la plantes, creixerà per ajudar els altres.

Marcel·lí, curiós i decidit, va buscar un bon lloc i la va sembrar. Però... no va passar res! Ni una tija, ni una fulleta.

Aquella nit, en Marcel·lí va tornar trist. —Potser la llavor era massa petita —va sospirar.

Però en mirar al voltant va veure alguna cosa que li va donar una idea: **molts nens i nenes del poble no podien anar a l'escola**. Alguns no sabien llegir. Altres no tenien ningú que els expliqués què era el món.¶ El cor de Marcel·lí va brillar més fort.

—Ja sé com fer créixer la llavor! —va exclamar.

Així que va començar a ajudar: ensenyava a llegir, explicava històries, consolava, animava i somreia. I cada vegada que ho feia... alguna cosa màgica succeïa! La llavor, sota la terra, va començar a créixer.

Van passar els dies i van aparèixer **altres persones que volien ajudar com ell**. Els van anomenar **Germans Maristes**, amics que volien sembrar llum amb el seu treball.

Junts, van construir escoles on abans no hi havia res. Junts, van ensenyar a milers de nens a llegir i a somiar. Junts, van fer del món un lloc més alegre, com un jardí ple de flors.

I la llavor que Marcel·lí havia trobat... es va convertir en **un arbre enorme de llum**, les branques del qual encara avui segueixen creixent cada vegada que un nen comparteix, ajuda o somriu.

Perquè Marcel·lí ens va ensenyar una cosa molt important: Encara que siguis petit, pots fer coses molt grans si les fas amb amor, com ho feia ell.

Preguntes de reflexió:

- 1 Què tenia d'especial el cor de Marcel·lí?
- 2 Per què creus que la llavor no creixia al principi?
- 3 Quines coses feia Marcel·lí per ajudar els altres?
- 4 Què pots fer tu perquè la "llavor de la llum" creixi a la teva classe o a la teva família?
- 5 Què significa "ser Marista" per a tu?

Recurs 3:

Dinàmica:

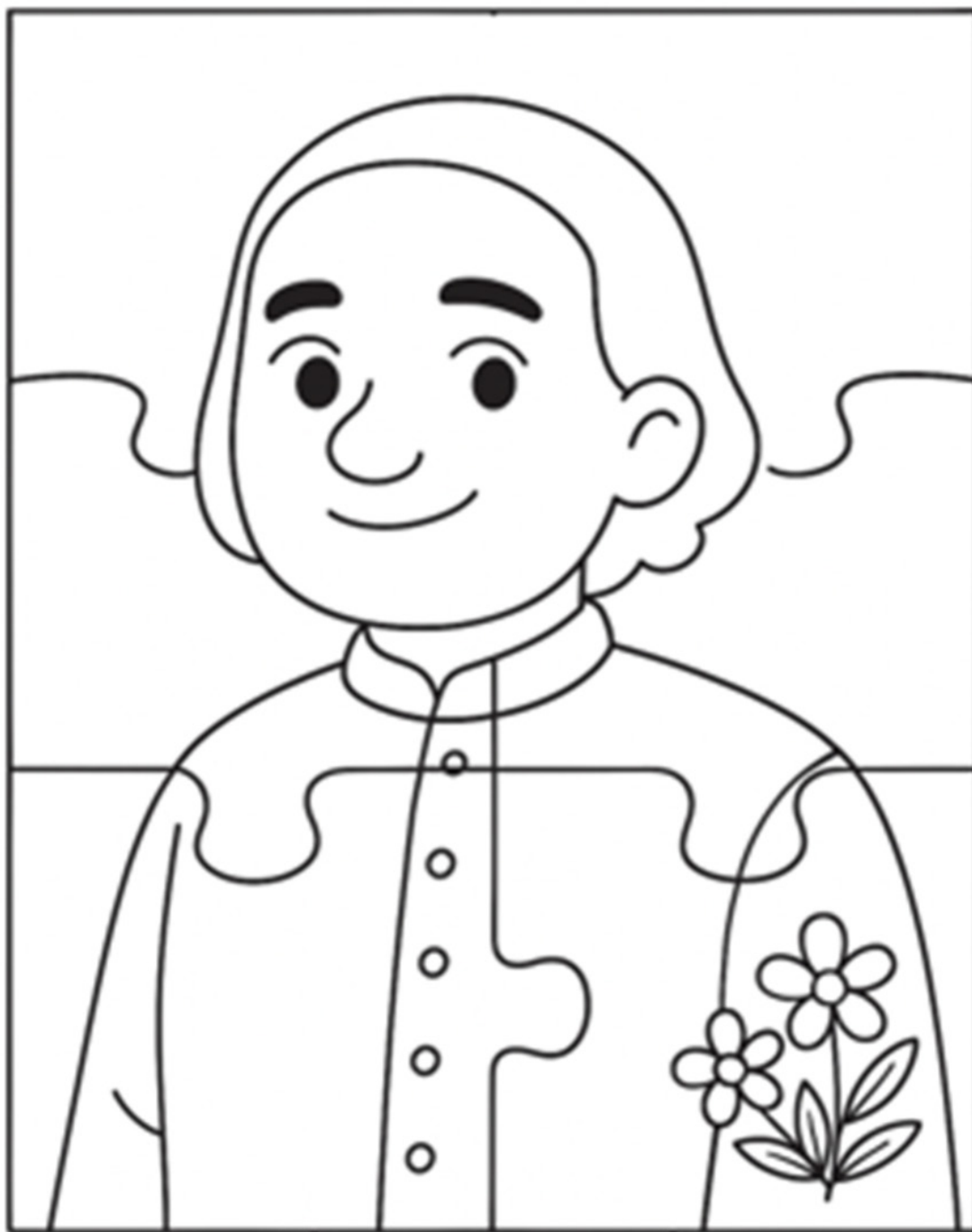
L'objectiu aquí és la identificació emocional i la curiositat.

Els lliurem una imatge per acolorir i mentre els fem aquestes preguntes en veu alta per generar un diàleg:

Les entregamos una imagen para colear y mientras les lanzamos estas preguntas en voz alta para generar un diálogo:

- 1 La cara de l'amic: "Què veieu en la cara de Marcel·lí? Està somrient o està enfadat? Creieu que li agraden els nens?"
- 2 La roba especial: "Mireu la seva roba, no porta texans ni samarreta de futbol. És roba d'ara o de fa molt de temps? A què us recorda?"
- 3 El secret de les flors: (Assenyalant les tres violetes si apareixen en el dibuix) "Hi ha tres floretes petites amagades a prop d'ell. Podeu trobar-les? S'anomenen violetes i signifiquen que Marcel·lí era una persona molt senzilla i humil".

4 Marcel·lí i nosaltres: "Si Marcel·lí entrés avui a la nostra classe, què creieu que ens diria? A quin joc el convidaríeu a jugar?"

7 juny

"Marcel·lí Champagnat ens va ensenyar que, gràcies a l'amor dels Germans Maristes i dels vostres profes, la nostra escola és una família on avui segueix viu el seu somni de cors plens d'alegria i amistat."

Recurs 1:

Activitat: Les cinc estrelles de Marcel·lí

Presentarem 5 accions que Marcel·lí ens demana fer per tenir un cor ple de llum. Podeu dibuixar 5 estrelles en cartolines grans i cada dia de la setmana presentar-ne una, ensenyant el gest que hi va associat, perquè el recordin i el practiquin a l'aula.

1. Comparteixo i ajudo:

- Significat: Posar els braços com abraçant un amic.
- El que fem: **Comparteixo les meves joguines i ajudo a qui ho necessiti a la classe.** (L'esperit d'ajuda i solidaritat).

2. Escolto i respecto:

- Significat: Posar la mà a l'orella i després al cor.
- El que fem: **Escolto els meus mestres i els meus companys i no els molesto.** (L'esperit de presència i respecte).

3. Dic la veritat i demano perdó:

- Significat: Posar la mà a la boca i després ajuntar les mans per resar o demanar.
- El que fem: **Dic sempre la veritat i demano perdó si m'he equivocat.** (L'esperit de senzilla i humilitat).

4. Soc amic de Maria:

- Significat: Unir les mans com si resessin.
- El que fem: **Reso i dono gràcies a la nostra Bona Mare, la Verge Maria.** (L'esperit marià).

5. Aprenc amb alegria:

- Significat: Aixecar els braços amb molta energia.
- El que fem: **Vinc a l'escola feliç per aprendre i jugar amb molta alegria.** (L'esperit de treball i alegria).

Cançó:

Tu seràs avui Champagnat

<https://youtu.be/rt1mmjQb6Ek?si=VmCoBIOUD7bivqdw>

Recurs 2:

El mural del cor de Marcel·lí

Descripció del recurs: Durant la setmana, elaborem entre tots un gran mural amb forma de cor, que representi el cor de Marcel·lí Champagnat, ple de bones accions.

Com es fa:

- En un paper continu o cartolina gran es dibuixa un cor gegant.
- Cada infant rep un cor petit, estrella o empremta de paper.
- Cada dia, després de presentar una de les "cinc estrelles", els infants dibuixen o trien un color i enganxen la seva figura al mural, recordant l'acció treballada.
- El docent anomena l'acció i els nens acolorixen, enganxen o estampen la seva empremta amb pintura.

Es reforça amb frases molt curtes:

- Poden dibuixar una acció concreta (compartir, escoltar, demanar perdó...).

Opcional: escriure una paraula senzilla: ajudar, escoltar, perdó, Maria, alegria.

Objectiu:

Visualitzar que entre tots omplim de llum el cor de Marcel·lí, vivint els seus valors cada dia.

Recurs 3:

L'oració-gest de les cinc estrelles

Descripció del recurs: Una **oració corporal breu**, amb gestos, que es pot resar cada matí o en finalitzar el dia, recordant les cinc estrelles de Marcel·lí.

Com es fa: El docent guia lentament l'oració i els infants acompanyen amb els gestos ja apresos:

- **Comparteixo i ajudo** (braços oberts) "Jesús, ajuda'ns a compartir i a ajudar els altres."
- **Escolto i respecto** (mà a l'orella i al cor) "Ensenya'ns a escoltar i a respectar els nostres amics."
- **Dic la veritat i demano perdó** (mà a la boca i mans juntes) "Dona'ns un cor sincer i humil."
- **Soc amic de Maria** (mans en oració) "Maria, cuida'ns i acompanya'ns cada dia."
- **Aprenc amb alegria** (braços amunt) "Volem venir a l'escola feliços, com Marcel·lí."

Es pot tancar amb: "Gràcies, Marcel·lí, per ensenyar-nos a estimar. Amén."

14 juny

"Arribem a final de curs. Recordem la llum amb què Déu, Maria la nostra Bona Mare i Sant Marcel·lí han il·luminat els nostres passos. És temps d'interioritzar com l'amor compartit amb professors i companys ha modelat un cor Marista en cadascun de nosaltres. Encara que les portes de l'escola es tanquin, l'esperit de la família roman, convidant-nos a viure la senzillesa i l'ajuda mútua a casa.

Recurs 1:

Oració

Jesús, et donem moltes gràcies per l'escola.

Gràcies pels meus professors, els meus amics i per tot el que hem jugat.

Amic Marcel·lí Champagnat, tu ets el nostre exemple.

Volem tenir un cor que sempre ajuda i que estima tothom.

Mare Maria, tu ets la nostra Bona Mare.

Cuida'ns a casa i durant les vacances.

Cuida la nostra família Marista fins que tornem a veure'ns.

Amén.

Cançó:

Jenny Paule – Al teu costat Maria

<https://youtu.be/CZNWAWall-o?si=A4AvvD53TRIVp-9N>

Recurs 2:

Desenvolupament:

1. El grup es col·loca en rotllana.
2. El docent comença dient: **"Marcel·lí Champagnat m'ha ensenyat a..."**
3. A continuació, un a un (o per torns breus), els alumnes completen la frase amb una sola idea:
 - "ajudar"
 - "compartir"
 - "ser bon amic"
 - "tenir cura"
 - "estimar la meva família"

No es corregeix ni s'amplia: s'acullen totes les respostes.

4. El docent tanca amb una frase comuna: *"Tot això és el que ens emportem de l'escola a casa i a les vacances"*.

Recurs 3:

Així vivia Marcel·lí

Objectiu:

Comprendre la figura de Marcel·lí des de la quotidianitat i connectar els seus gestos amb la vida de l'alumnat.

Desenvolupament:

1. El docent explica: *"Marcel·lí ensenyava amb gestos senzills, com fem nosaltres cada dia"*.
2. Es proposa una mini dramatització sense preparació ni materials. El docent anomena situacions, i diversos alumnes les representen breument:
 - Ajudar algú que està trist
 - Acollir un company nou
 - Jugar sense deixar ningú fora
 - Escoltar quan algú parla
3. Després de cada esceneta, el docent pregunta al grup: *"Això ho faria Marcel·lí?"* (El grup respon: "Sí")

Tancament: *"Marcel·lí no està sol als llibres, viu quan actuem així a casa, a l'escola i amb els altres"*.